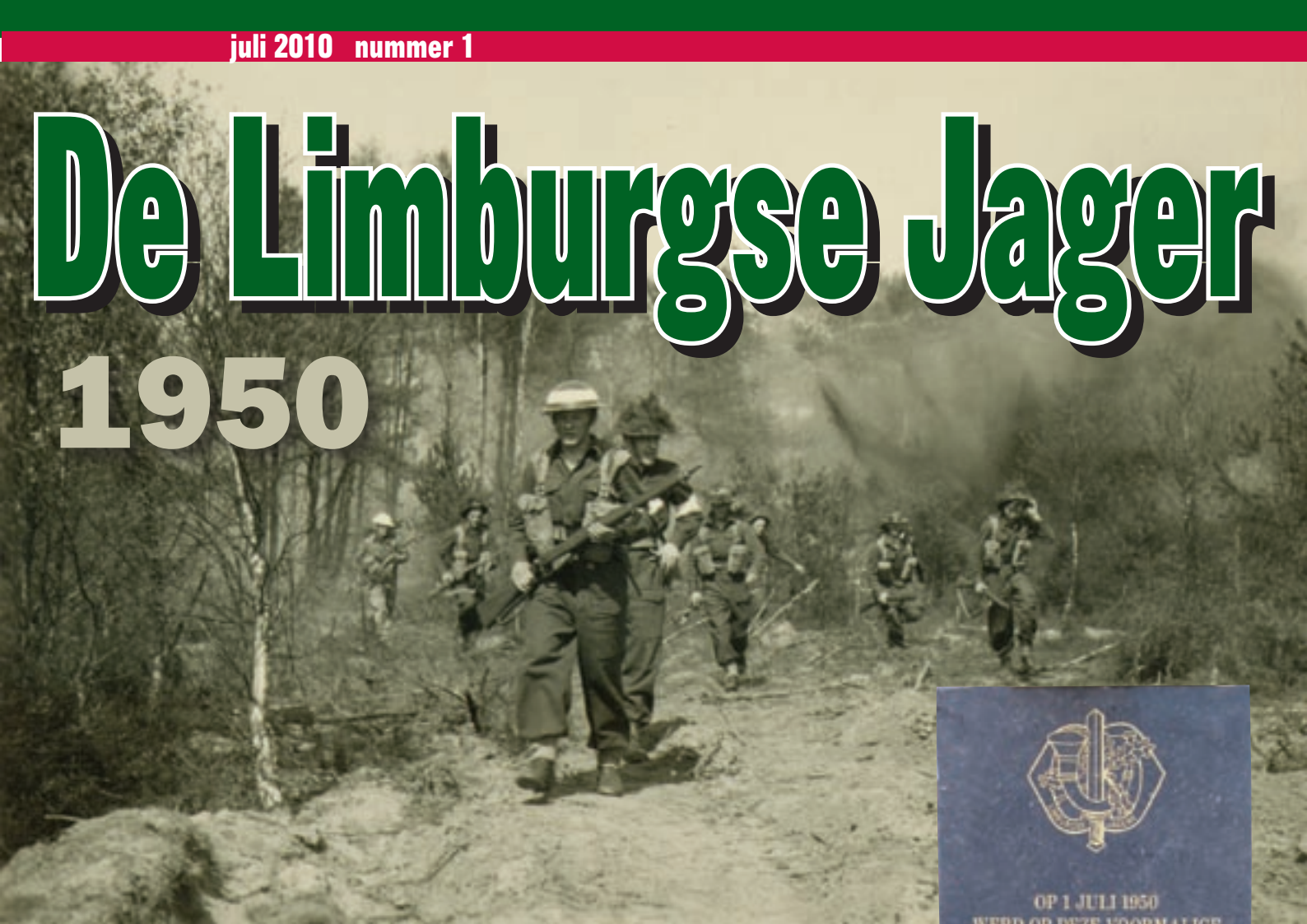

De Limburgse Jager

1950

2010

Axuda Insurance feliciteert het
Regiment Limburgse Jagers
met haar 60-jarig bestaan!

*“By failing to prepare
you are preparing to fail”*

Benjamin Franklin

Over Axuda Insurance BV

Wij zijn een Nederlands assurantiebedrijf dat is gespecialiseerd in het verzekeren van mensen, bedrijven en organisaties met activiteiten in (post)conflictgebieden zoals bijvoorbeeld Afghanistan, Somalië en Irak.

Ons internationale netwerk in combinatie met onze lokale aanwezigheid maakt het mogelijk onze oplossingen wereldwijd aan te bieden. De dekkingen van Axuda zijn natuurlijk inclusief de risico's verbonden aan oorlog, terrorisme en piraterij. Naast de personele risico's zijn wij ook in staat uw bedrijfsmatige risico's in fragiele staten van een passende dekking te voorzien.

Axuda Insurance gebruikt Lloyds of London als herverzekeraar van haar producten.

[www.axudainsurance.com]

Over Lloyds of London

Lloyds is de oudste verzekeringsmarkt ter wereld. Het heeft een reputatie als toonaangevende partij met betrekking tot gespecialiseerde oplossingen voor zware en moeilijk verzekerbare risico's. Haar unieke financiële structuur en haar aanwezigheid in meer dan 200 landen samen met haar A+ rating van Standard and Poors and Fitch maken van Lloyds een van de sterkste aanbieders van verzekeringen in (post)conflictgebieden.

Met vriendelijke groet,

Marcel Hagens, Directeur

[www.lloyds.com]

Voorwoord

Regimentscommandant

Tarin Kowt, juni 2010

Het is al weer enige tijd geleden dat ik het woord tot U heb mogen richten. Daar waar ik in de vorige uitgave nog sprak over "De Limburgse Jagers gaan weer naar Uruzgan", mag ik nu spreken over "De Limburgse Jagers zijn weer in Uruzgan". De vlag wappert fier en is van verre zichtbaar op Multinational Base Tarin Kowt oftewel MBTK. Maar ons mooie Regiment is natuurlijk niet alleen met Uruzgan bezig. Het Regiment heeft uiteraard de nodige aandacht besteed aan de herdenkingen in mei maar gaat ook aandacht schenken aan de viering van 01 juli 1950, de formele oprichtingsdatum van ons Regiment. Hoewel het eigenlijk veel meer aandacht verdient, zijn we door de omstandigheden genoodzaakt om het beperkt te houden.

42 (NLD) Battlegroup Limburgse Jagers bestaat voor ruim 1/3 uit leden van 42 BLJ in de vorm van de "Charlie-Eagle Coy" en de "Zwarte Pantercie". Daarnaast maken 13 Infctie van 1 Marnsbat en de Ccie van 13 Infbat Regiment Stoottroepen Prins Bernhard deel uit van de BG. De andere leden van de BG ga ik nu niet verder benoemen maar wellicht herkent u de logo's.

Deze uitzending is weer compleet anders dan de vorige uitzendingen. De lokale en regionale uitdagingen zijn vergelijkbaar, hoewel iedere rotatie natuurlijk zijn eigen hoogte- en dieptepunten kent. Daarin verschilt deze rotatie niet echt. Het echte verschil wordt deze keer gemaakt door de afronding. Het bataljon hoeft zich gelukkig niet druk te maken over de *redeployment* van al het materieel naar Nederland, maar kan zich voor het overgrote deel concentreren op het blijven uitvoeren van operaties en de tactische overdracht aan onze opvolgers. Kortom, het werk buiten de poort. Maar ook daarvoor moet een goed plan worden gemaakt. Het is te eenvoudig om na 4 jaar tegen de bevolking te zeggen: "Het is mooi geweest, we trekken nu de stekker eruit en de opvolgers komen eraan". Er moet dus een goed plan liggen waarbij een goede overdracht aan onze opvolgers leidend is. Opvolgers waarvan we nog niet precies de aard, omvang en het aankomstmoment weten. Er zijn dus nog de nodige onzekerheden waar onze mannen en vrouwen gelukkig goed mee om kunnen gaan. Wat we wel zien is dat de lokale machthebbers al bezig zijn met de periode na de Nederlandse aanwezigheid. Soms op de voorgrond, maar veel meer op de achtergrond. Uitdagingen genoeg, maar met 42 (NLD) BG Limburgse Jagers gaat het wel lukken. Bij uitdagingen en ondanks tegenslagen zetten we door. Hoewel het sneuvelen van Jeroen Houweling, Marc Harders en Luc Janzen en het gewond raken van meerdere collega's, ontzettend pijn doet, gaan we door met de missie. In dat kader kan ik alleen maar eerbied opbrengen voor

de mannen en vrouwen die iedere keer de poort uitgaan om de klus te klaren. Wie dat zoal zijn kunt u verderop in dit blad lezen.

Naast de BG-vlag die fier wappert, hebben we de vlag van Limburg en de vlag van Weert uiteraard een prominente plaats gegeven zodat de overige leden van de Task Force Uruzgan duidelijk weten met wie ze te maken hebben. Inmiddels zijn we al over de helft van de uitzending. U ziet de vlag verkleurt al een beetje door de scherpe zon maar verliest niet haar kracht.

De werkfab van de BC en de BA.

REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

Voormalige Linie Regiment van Phaff en 2e Regiment Infanterie, opgericht 23 november 1813 en 6e Regiment Infanterie opgericht 4 maart 1814, voortgezet en "herbenoemd" tot Regiment Limburgse Jagers op 1 juli 1950

Wapenfeiten en Inzet

Breda 1813, Naarden 1814, Quatre-Bras 1815, Waterloo 1815, Tiendaagse Veldtocht 1831, Citadel van Antwerpen 1832, Venlo 1940, Roermond 1940, Zutphen 1940, West- en Midden-Java 1946-1949, Noord-Sumatra 1947-1949, Koude oorlog (1950-1989), Bosnië 1995-2003, Irak 2004, Afghanistan 2007-heden

Regiments-Commandant: Luitenant-kolonel H. Klein Schaarsberg
Kapitein-Adjutant: Kapitein P. Martens, **Regiments-Adjutant:** Adjutant M. Verbaant
Postadres: postbus 33, 5688 ZG Oirschot, 040-2666170

"Zuster" Regiment

Regiment Chasseurs Ardennais te Marche-en-Famenne, België, Commandant: Luitenant-kolonel BEM P Gérard

42 Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers, de Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot

Missies: UNPROFOR-4 (Acie) 1995, IFOR-11996, SFOR-4 1998, SFOR-8 (A+Bcie) 2000, KFOR-2 (Verkpel) 2000, SFOR-11 2001, SFOR-15 (C-Cie) 2003, SFIR-3 2004, Fahnenband Bundesrepublik Deutschland (Seedorf 1963-2006), ISAF TFU III 2007, ISAF TFU VIII (Acie) 2008, TFU IX (BCie) 2009, TFU XII (Ccie) 2010

Commandant: Luitenant-kolonel H. Klein Schaarsberg, **Bataljons-Adjutant:** Adjutant M. Verbaant

Patenschaftbataljon

Patenschaftbataljon
92 Panzer Grenadier Lehr Battalion, Munster, Duitsland

Regimentsoudste

Generaal-majoor M. de Kruif

Regimentsraad

Luitenant-kolonel H. Klein Schaarsberg, Luitenant-kolonel (R) bd. C.J.M. van der Ploeg, Adjutant M. Verbaant, Luitenant-kolonel bd. N.C.S. Vroom, Majoor bd. W.M.J. Pijpers, Luitenant-kolonel (R) bd. L. Daems, Majoor bd. G.P.A. Hermans, Luitenant-kolonel dr. J. Komen

Stichting Regiment Limburgse Jagers

Ere-Voorzitter: Kolonel bd. J.W. de Leeuw, Ereleden Mevrouw M. van der Hoeven, Luitenant-kolonel (R) bd. Drs. A.P. Witlox, Kapitein bd. K.G.M. van Dreumel

Voorzitter: Luitenant-kolonel bd. N.C.S. Vroom (VSRLJ@limburgsejagers.nl),

Vice-voorzitter Luitenant-kolonel bd. F.M.A.J. Tummers (VVSRLJ@limburgsejagers.nl),

Secretaris/Penningmeester: Majoor bd. W.M.J. Pijpers (SecSRLJ@limburgsejagers.nl),

Commissaris Veteranen vóór '50: Kapitein bd. L. van der Braken (OVetSRLJ@limburgsejagers.nl)

Commissaris Jonge Veteranen: Luitenant-kolonel (R) bd. C.J.M. van der Ploeg (JVetSRLJ@limburgsejagers.nl)

Commissaris Regimentsverzameling: Majoor bd. G. Hermans (HVSRLJ@limburgsejagers.nl),

Commissaris Muziek: Lier muzikant bd. R. Jennen (MuzSRLJ@limburgsejagers.nl)

Commissaris Regimentshistorie: Lkol (R) dr. J. Komen (HistSRLJ@limburgsejagers.nl),

Commissaris Monumentengroep: Luitenant-kolonel (R) bd. L. Daems (MonSRLJ@limburgsejagers.nl),

Commissaris Website: Lier bd. A.J. Bosch (info@limburgsejagers.nl),

Secretariaat/Penningmeester: Wienkeskoel 94, 6074 HH Melick 0475-492868, e-mail: SecSRLJ@limburgsejagers.nl

internet: www.limburgsejagers.nl

Contactgroepen/personen

Tamboer- en Fanfarekorps Limburgse Jagers: Limburgse Jager bd. R. Jennen (MuzSRLJ@limburgsejagers.nl)

Demonstratiecompagnie: Eerste Luitenant (R) bd. W. Bulte (wbulte@xs4all.nl), Limburgse Jager B. Vermeulen, Sergeant bd. J. van Dok.

432/16 Bataljon Limburgse Jagers: Luitenant-kolonel bd. P. van Lieshout, Limburgse Jagers bd. F. Poeth en G. van Bun

17 Bataljon Limburgse Jagers: Luitenant-kolonel bd. A. van de Loo

42 Mech Bataljon (IFOR), Majoor Jansen, Eerste luitenant Villanueva, Sergeant Kuiper,

SFOR 4 Bataljon/ SFOR 11 Bataljon/ SFIR 3/ ISAF TUF III (volgen)

13 Pioniercompagnie: volgt

13 Verkenningcompagnie: Limburgse Jager bd. Wilgers

Regimentsverzameling - Regiment Limburgse Jagers

Van Hornekazerne Kazernestraat 101 Weert, Openingstijden: elke dinsdag 0930-1500 en vrijdag van 0930-1200 en op afspraak

Postadres: p/a Lfd Weert MPC 77A, Postbus 976, 6000 AZ Weert, tel 0495-462940 (MDTN 06-578-62940)

HVSRLJ@limburgsejagers.nl of jlh.janssen@mindef.nl

Conservator groep: Majoor bd. G.P.A. Hermans, Limburgse Jagers W.J. Caris en H. Pook, Kapitein (R) bd. G.M.M. Kruitjer, Adjutanten bd. J. Janssen en G. Schrijvers, Kapitein bd. K.G.M. van Dreumel, Luitenant-kolonels bd. P. Berden en J. van Ommen, Soldaat bd. P. Franssen, Eerste Luitenant bd. E. Brakel

Vereniging Reünieorkest Limburgse Jagers (rolj@home.nl), www.limburgsejagers.nl/ROLJ

Voorzitter: Limburgse Jager muzikant bd. H. Gielen, **Dirigent:** dhr. Stoffels, **Repetitielokaal:** Harmoniezaal Linne
Secretariaat pquanjel@home.nl

WEB master groep www.limburgsejagers.nl

De Limburgse Jager bd. A.J. Bosch, Korporaals bd. C. van Straaten, A. van Dijke en J. van den Nieuwenhuyzen, Limburgse Jager bd. H. Zwuup.

Uiteraard staan ook de andere compagnieën niet stil. In Oirschot gaat het werk gewoon door. De functie van Commandant van het Regiment Limburgse Jagers heb ik even op een iets lager pitje moeten zetten. Het is goed om te weten dat het Stichtingsbestuur en de achterblijvers zich keihard blijven inspannen. De maand mei is altijd een maand met veel herdenkingen. Ik weet dat er veel Limburgse Jagers, actief dienend of "in ruste", acte de présence hebben gegeven. Klasse, beseffen wat je achtergrond is en hier ook naar handelen is erg waardevol. Ieder land heeft zo zijn eigen gewoontes om hier op eervolle wijze invulling aan te geven. Op 25 april heb ik het genoegen gehad om te mogen deelnemen aan de herdenking van ANZAC-day (Australian – New Zealand Army Corps). Mocht er nog geen belletje gaan rinkelen, de jaarlijkse Australische herdenking van de slag om Gallipoli¹ 25 april 1915 waarbij uiteindelijk duizenden ANZAC'ers het leven lieten. Feitelijk een verlies maar ook de periode waarin waarden als kameraadschap, daadkracht invulling kregen voor onze *brothers in arms* van *down under*.

Wellicht is het u ontgaan maar op 5 mei heeft er een live videoverbinding plaatsgevonden tussen Weert en Uruzgan in het kader van bevrijdingsdag. Vanuit Deh Rawood (de thuisbasis van Ccie 42 BLJ) kregen de aanwezige militairen allerlei vragen op zich afgevuurd vanaf de Markt in Weert, waarbij de aftrap werd gedaan door Burgemeester Niederer van onze Regimentsstad. Het werd een mooie en gedenkwaardige dag. Ik ga afsluiten met de woorden die geschreven staan op het monument van de Australiërs hier in TK. Woorden die voor alle gevallen kameraden, ongeacht achtergrond, toepasselijk zijn en die ik op 04 mei tijdens een bijzonder appèl heb uitgesproken.

*They shall grow not old, as we that are left grow old.
Age shall not weary them nor the years condemn.
At the going down of the sun and in the morning,
We will remember them.
Lest we forget.*

SAAMHORIGHEID EN DAADKRACHT EENS LIMBURGSE JAGER, ALTIJD LIMBURGSE JAGER NIET BETER, WEL ANDERS

H. M. Klein Schaarsberg,
Luitenant-Kolonel der Limburgse Jagers.

¹ Deze operatie had als doel het vermeesteren van de Dardanellen (oostelijke deel Middellandse Zee). De eerste landing was op 25 april 1915 en werd uitgevoerd met zo'n 16.000 militairen. Hierbij sneuvelden ruim 2.000 ANZAC'rs. Na een 8 maanden durend gevecht moest uiteindelijk worden teruggetrokken met als balans zo'n 8.000 gesneuvelden. Jaarlijks worden op ANZAC Day de militairen herdacht die in diverse oorlogen gesneuveld zijn.

Aangezien onze Regimentsadjutant, de Aooi M. Verbaant, niet beschikbaar was als gevolg van het begeleiden van de gesneuvelden, werd zijn taak waargenomen door de Aooi P. Kerkhofs die toevalligerwijs zijn wortels heeft in Nieuw Zeeland.

In Memoriam

MARN1ALG KV

Marc Harders

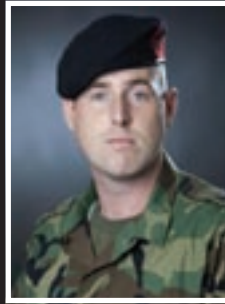
5 december 1986 - 17 april 2010

Door een aanslag met een geïmproviseerd explosief, even ten noorden van Tarin Kowt, is op 17 april jl. MARN1ALG KV Marc Harders (23) om het leven gekomen. Marinier Harders maakte deel uit van 13 MARNSCIE 1MARNSBAT, de B-Marinierscompagnie van Battle Group 12.

De nuchtere Drent Marc "Harses" Harders maakte sinds zijn opkomst in blok 06/01A deel uit van het Korps Mariniers, waar hij zich kenmerkte door zijn droge humor, werklust en kameraadschap. Tijdens de vele oefeningen in o.a. Noorwegen, Amerika en Suriname, bewees Marc een ware marinier te zijn, waar zijn maten zowel binnen als buiten diensttijd op konden bouwen. Tijdens zowel zijn uitzending in Tsjaad, als de huidige in Afghanistan, bewees hij zich van zijn professionele kant. Zijn vrienden namen graag zijn skivaardigheden (Noorwegen) en LARO stuurmanskunsten (Tsjaad) op de hak, maar zijn continue bereidheid om te allen tijde de MAG over te nemen van zijn maten, compenseerde dat telkens ruimschoots.

Met het wegvallen van Marc Harders, verliest 13 MARNSCIE een betrouwbare en gewaardeerde collega. Hij zal enorm worden gemist. De gedachten van de eenheid gaan echter vooral ook uit naar zijn familie en vrienden in Nederland. Wij wensen hen heel veel sterkte en kracht bij het verwerken van dit onverteerbare verlies.

Namens de commandant, officieren, onderofficieren en mariniers van 13 MARNSCIE.

KPLMARNALG

Jeroen Houweling

20 oktober 1980 - 17 april 2010

Door een aanslag met een geïmproviseerd explosief even ten noorden van Tarin Kowt is op 17 april jl. KPLMARNALG Jeroen Houweling (29) om het leven gekomen. Korporaal van de mariniers Houweling maakte deel uit van 13 MARNSCIE 1MARNSBAT, de B-Marinierscompagnie van Battle Group 12.

Jeroen "Houwie" Houweling is al sinds zijn opkomst in Rotterdam op 30 november 1998 een echte marinier in hart en nieren. Humor, kameraadschap en gedrevenheid kenmerkten hem bij zijn collega's. Een markante persoonlijkheid was het; open, direct, gevat, "schijft" aan alles, zo was Houwie. Trots was hij ook op het Korps Mariniers, maar vooral op thuis. Zijn vrouw Jessica en (zijn persoonlijke MAG-team) zijn zoontjes Rafaël en Benjamin waren alles voor hem. In geuren en kleuren kon hij vertellen als zijn oudste, Rafaël, al weer bijdehanter dan hijzelf was geworden, of als Benjamin de boel weer eens op stelten had gezet. Het verlies van Jeroen Houweling is een zware klap voor 13 MARNSCIE. Zijn inzet en professionaliteit, maar ook zijn markante persoonlijkheid, grappen en oneliners zullen ontzettend worden gemist en nooit worden vergeten. De gedachten van de eenheid gaan uit naar Jessica, Rafaël, Benjamin, familie en vrienden in Nederland. Wij hopen dat zij de kracht kunnen vinden het ontvallen van Jeroen te kunnen verwerken.

Namens de commandant, officieren, onderofficieren en mariniers van 13 MARNSCIE.

Korporaal 1

Luc Janzen

29 oktober 1984 - 22 mei 2010

Door een aanslag met een geïmproviseerd explosief in de omgeving van Deh Rawod is op 22 mei 2010 korporaal der eerste klasse Luc Janzen (25) om het leven gekomen. Korporaal Janzen maakte deel uit van 42 (NLD) Battle Group Limburgse Jagers, de A-compagnie van Battle Group 12.

Luc was sinds augustus 2009 werkzaam als plaatsvervangend groepscommandant bij eenheid 1.6 van de Acie. Hij was een collega van weinig woorden, een vakman en een keiharde werker. Maar vooral een vriend en steun en toeverlaat voor velen in zijn omgeving. Luc was altijd in voor grappen, onzin en gelach. Hij stond altijd klaar voor anderen en geen werk was hem te veel.

Luc was: Een van onze Limburgers, een van onze mannen van 1.6, een van de E-groep, de plaatsvervanger, een van onze stabiele factoren, rustig en alles altijd voor elkaar. een van onze vrienden en een van onze strijdmakers.

Met het wegvallen van Luc Janzen, verliest de A-cie een betrouwbare en gewaardeerde collega. Hij zal enorm worden gemist. De gedachten van de eenheid gaan echter vooral ook uit naar zijn familie en vrienden in Nederland. Wij wensen hen heel veel sterkte en kracht bij het verwerken van dit onverteerbare verlies.

Tevens gedenken wij de overleden regimentsleden:

2 januari Lkol bd aalmoezenier Giel Peeters, 26 januari Lkol bd Willem Kamminga, 29 januari Lkol bd Gilo Edens, 20 maart Lj P Linssen, 21 maart Kap bd Piet Eysma, 30 maart Kap bd Nico Hardorff, 28 mei Piet Vinck (muzikant).

OPERATIE SPIN TEMSAH

URUZGAN MEI 2010

B-Marinierscompagnie BG 12 LIMBURGSE JAGERS

De normaal in Doorn gelegerde 13e Marinierscompagnie is gedurende de voorbereiding en uitvoering van TFE-12 onder bevel geplaatst van de bataljonsstaf van 42 Bataljon Limburgse Jagers, onder leiding van Lkol Klein Schaarsberg. Binnen de battlegroup vormt de eenheid de B-compagnie. In dit artikel zal worden ingegaan op de uitvoering van de operatie SPIN TEMSAH (mei 2010) door de ogen van de CC en twee PCn van deze eenheid. Getracht zal worden een beeld te scheppen van de aspecten die een operatie (te voet) in de onrustige Dorafshan West regio met zich meeneemt.

MAJMARNS R.A.J. de Wit
(CC 13MARNSCIE)

Sinds maart dit jaar is 13MARNSCIE actief in de Dorafshan West regio net boven Tarin Kowt in het midden van de provincie Uruzgan. Het westelijk deel van de Dorafshan is lang beperkt bezocht door ISAF-eenheden, totdat vorig jaar 22 MARNSCIE zich permanent in de regio kon vestigen. Door de late start, in vergelijking met andere AORs, ligt dit gebied feitelijk met alles op het gebied van ontwikkeling achter. Dit houdt in dat het bij uitstek een schuiloord is voor insurgents en dus een broeinest van ellende. In tegenstelling tot vele andere gebieden in de provincie, is het in de Dorafshan West continu onrustig. De mensen hier hebben het idee dat ze achtergesteld worden. Overal in Uruzgan zien ze mooie dingen gebeuren, echter in hun dorpie gebeurt dat niet.

Parallel aan de bewegingen van de compagnie, staan de initiatieven van het PRT. Om het gevoel van ongelijkheid weg te nemen dienen acties ondernomen te worden. Dikwijls gaat dit in het openbaar, maar in Uruzgan gebeurt ook veel onder the radar, oftewel uit het zicht van de rest. Angst voor de Taliban is in de Dorafshan West de belangrijkste raadgever. Om die angst weg te nemen is een gecombineerd optreden nodig.

Operatie Spin Tamsah (witte krokodil) had tot doel het netwerk van de insurgents te doorbreken en eventuele INS-

commandanten en IED-facilitators op te pakken of uit te schakelen. De compagnie had twee eerdere operaties gedaan in het gebied, waarbij kleine successen waren geboekt. Echter tijdens de tweede operatie kregen we een enorme tegenslag te verwerken door de IED-strike, waarbij Jeroen en Marc om het leven kwamen. Eenieder in de compagnie was er dus op gebrand om deze nieuwe operatie succesvol uit te voeren. Uiteindelijk was Spin Tamsah een groot succes. Door een intensieve patrouillegang en gerichte zoekacties werden in totaal elf caches gevonden, waarvan een aantal zeer groot. Daarnaast werden in samenwerking met de Afghaanse politie, de ANP, twee man gearresteerd waarvan er één twee INS-netwerken controleerde. Verder werden tijdens onze operatie vier insurgents in het gebied gedood door een buitenlandse Task Force. Twee hiervan waren rechtstreeks betrokken bij het plaatsen van de IED, die Jeroen en Marc fataal werd.

Hieronder staat het verslag van beide pelotonscommandanten.

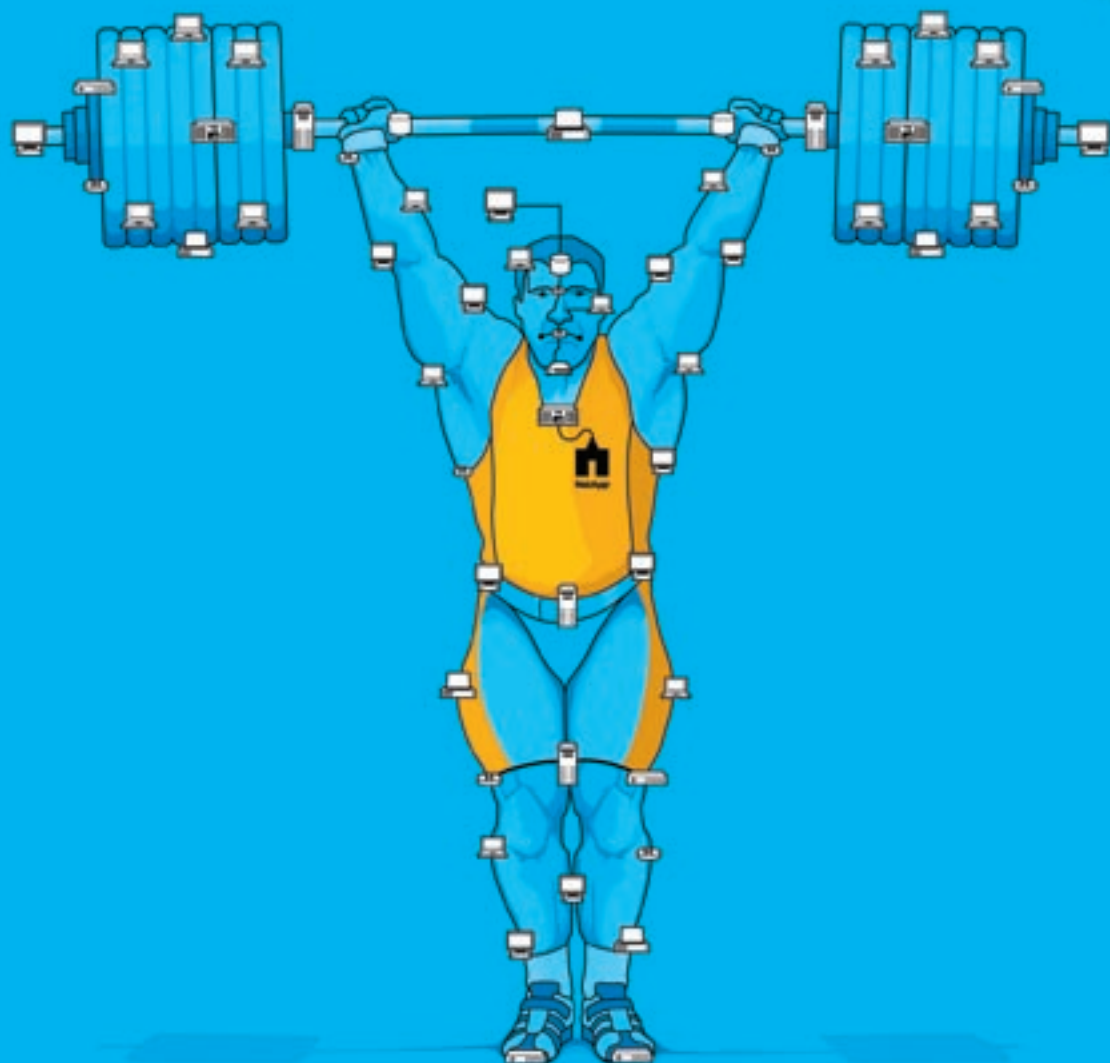
Het eerste peloton (eenheid 2.1) tijdens Spin Tamsah
Door ELNTMARNNS Anne
Call Sign LL2.1, bestaande uit het

1e peloton 13 MARNSCIE, organiek aangevuld met een Vikingsectie en een Assault Engineerssectie (ook van 1 MARNSBAT), heeft van 10 mei tot en met 23 mei deel genomen aan operatie Spin Tamsah. Gedurende de operatie is het peloton (44 pax) waarnodig aangevuld met verschillende enablers; zoals het FiST, PRT, TIC, TPT, EOD en YS (Yankee Snuf, EOD hondenteams). Naast de verschillende enablers treden de infanteriepelotons geregeld partnered op, voornamelijk met de ANP. Door de afwezigheid van PMT (Police Mentoring Team) in de Dorafshan West, nemen de geweergruppen de ANP mentoring en training voor hun rekening.

Mission

Het eerste peloton had als taak om verschillende searches van Named Area's of Interest (NAI's) en Vehicle Check Points (VCP's) voor te bereiden. Gedurende de operatie was de main effort 'disrupting the insurgent IED network' om vervolgens meer Freedom of Movement en Freedom of Action (FoM en FoA) te creëren. Deze opening biedt vervolgens kansen voor het PRT missieteam. Gedurende de operatie is er ingespeeld op actionable intell waardoor het scheme of manoeuvre regelmatig veranderde.

With NetApp® at the heart of your business, you can

E F F O R T L E S S L Y H O L D Y O U R D A T A

Imagine storage and data management solutions smart enough to support the data you need, and not a lot of dead weight. NetApp deduplication and other space-saving technologies help increase your storage efficiency and reduce footprint by 50% or more. Find out how NetApp can help your business go further, faster.

Telindus-ISIT, onderdeel van de Belgacom Group, is specialist op het gebied van convergentie van spraak, data, video, storage en beveiliging. De organisatie kenmerkt zich door objectief advies en de hoge mate van innovatie. Als de 'The Network & Storage Company' levert het, als een van de weinige in de markt, volledig geïntegreerde end-to-end netwerk- en storage oplossingen aan zowel bedrijven als (semi-) overheidsorganisaties.

Execution

In de ochtend van 10 mei is het 1e peloton vertrokken vanaf MBTK (Multinational Base Tarin Kowt) naar COP TABAR (Combat Out Post TABAR). De intentie was om vanaf 10 mei TABAR als uitvalsbasis te gebruiken. Echter door het uitvallen van een helikopterverplaatsing, was het noodzakelijk verschillende enablers en VIP's dezelfde dag weer terug te brengen naar MBTK. Een verplaatsing tussen TABAR en MBTK heeft wat meer voeten in aarde dan alleen heen en weer rijden. De hemelsbrede afstand van 12 km gaat via een route met een hoge IED dreiging. Daarnaast is er een hoge suicide IED dreiging in Tarin Kowt. Deze verschillende dreigingen maken dat de 12 km, op zijn snelst, afgelegd wordt in twee en een half uur, mits geen bijzonderheden. Uiteindelijk is het peloton 11 mei weer omhoog gegaan om, samen met het 3e peloton, COP TABAR te bemannen.

De eerste paar dagen stonden voor het 1e peloton in het teken van voetpatrouilles in de Dorafshan West. Gedurende deze voetpatrouilles was het al snel raak met relatief grote cache finds. Al in de eerste fase van de operatie werden er dus grote hoeveelheden munitie en wapens gevonden. Een markante vondst was een 82 mm mortier, een dag later gevolgd door de grondplaat.

Door de IED-dreiging is een patrouille gedwongen om single file achter een genie element met Man Packed Jammer (MPJ) aan te verplaatsen. Door de hoeveelheid enablers, wordt een geweergroepspatrouille al snel uitgevoerd door een man of twintig. Door de beschikbaarheid van meerdere MPJ's was het gedurende Spin Tamsah mogelijk om per peloton meerdere manoeuvrelementen, tegelijk, te ontplooiën. De mogelijkheid om satellite patrols uit te voeren, werd met twee handen aangegrepen. Het grote voordeel van satellite

patrolling is dat het voor de insurgents lastig is deze aan te grijpen. Daarnaast komt het de onvoorspelbaarheid ten goede en zijn de twee elementen in staat elkaar te ondersteunen, indien nodig. Het biedt de mogelijkheid om met twee, relatief kleine groepen, een minder toegankelijk gebied in te gaan. Hierdoor is het mogelijk veiligheid te creëren door manoeuvre in plaats van aantallen.

De grote hoeveelheid cache finds in een klein gebied, leidde tot de opdracht om het zoekgebied verder uit te breiden en grondig te doorzoeken. Daarnaast was het wenselijk om met de village elders (VE's) van de aangrenzende dorpen een hartig woordje te wisselen met betrekking tot de cache finds op hun land. Het peloton is net na first light op 17 mei vertrokken, om vervolgens een Patrol Harbour (PH) te betrekken. Vanuit deze PH werden verschillende patrouilles uitgestuurd: de geweergroepen gingen samen met de Assault Engineers, YS en Y (EOD) op zoek naar caches. De ANP ontplooië zelfstandige patrouilles naar de aangrenzende dorpen om de VE's uit te nodigen voor een gesprek in de PH. De ANP-commandant heeft tijdens dit gesprek de VE's vriendelijk doch dwingend op hun verantwoordelijkheden gewezen. Daarnaast was het een goede gelegenheid voor de ANP en Coalition Forces om de recente verzwakking van de insurgents te benadrukken en uit te buiten. Gedurende de eerste patrouille werd ook het eerder gevonden 82 mm stuk compleet gemaakt met afruit en lichtbakens.

De dag erop (18 mei) werd tijdens de route terug een VCP ingericht. Gedurende de VCP werden verschillende Local Nationals (LN's) doormiddel van het BIMA systeem enrolled. Enrolling houdt in dat de biometrische gegevens worden opgeslagen in een database. Deze database kan dan gebruikt worden

voor, bijvoorbeeld, het verzamelen van bewijslast.

Deze meerdaagse patrouille werd, gezamenlijk met de ANP, afgesloten op COP TABAR met een groepsfoto. Na het nemen van de groepsfoto, vertelde de 2IC van de ANP dat hij tijdens het wassen beschoten was en dat hij voornemens was het dorp, ten oosten van TABAR, te bezoeken om verschillende quala's te doorzoeken. Zijn verzoek voor force protection werd ingewilligd, om 20 minuten later te beginnen aan de eerste ANP geleide patrouille.

Na het doorzoeken van verschillende quala's en een gesprek van de 2IC met verschillende elders bij de moskee, werd besloten om bij de locatie te kijken waar de 2IC beschoten was.

Al snel bleek dat de 2IC niet beschoten was, maar dat hij die dag erg veel geluk heeft gehad: De Assault Engineers vonden direct bij aankomst een IED op een kleine meter naast de locatie die de 2IC aanwees. Na onderzoek van de EOD bleek het te gaan om een RCIED waarvan de hoofdloading, bestaande uit twee 82 mm granaten, niet correct is afgestaan. Bij terugkeer op TABAR, werden dan ook verschillende uitnodigingen verstrekt voor een feest bij de ANP door een constant grijnzende ANP 2IC.

De op TABAR aanwezige ANP werd aan het begin van de term regelmatig gewisseld. Momenteel zit er een vaste ANP-eenheid op TABAR. Deze ANP-eenheid valt op door de hoge kwaliteit en mate van professionaliteit. Elke dag wordt les gegeven aan de ANP, deze lessen duren ongeveer 2 uur en worden verzorgd door de mariniers. De lessen variëren van basis-gevechtsopleiding.

Het plannen van een partnered patrouille vraagt om onderling vertrouwen. De patrouilles worden, kort voor aanvang, besproken door de geweergroepscommandant of PC en de ANP-commandant.

WARTHOG

All-Terrain Tracked Vehicle

KEY FEATURES

- Low ground pressure
- High payload capacity
- High mobility
- Improved mine protection
- 4 + 8 troops (troop carrier)
- Modular
- Spacious interior
- Self-recovery (push-pull)
- C130 transportable
- Stretch potential

SPECIFICATIONS

Vehicle	Length	8.6m	
	Height	2.3 m	
	Width	2.3 m	
Performance	Gross vehicle weight	18 tonnes (stretch potential to 19 tonnes)	
	Maximum road speed	65 km/h	
	Gradient	60%	
	Side Slope	30%	
	Vertical obstacle	1 m	
	Trench crossing	2.5 m	
	Engine horsepower	Caterpillar C7 - 350 bhp at 2400 rpm	
	Transmission	Allison MD 3500 – fully automatic	
	Steering system	Hydraulic, articulated	
	General	Direct Protection	STANAG 4569 > Level 2
Add-On Armour		Customised protection against mines, IEDs and rockets	
Weapon mount		Platt Protected Weapon Station	
Climate control (heating)		Coolant heater & Crew heater system	
Climate control (cooling)		High capacity air conditioning system	
Air filtration		High capacity air and dust filtration system	
Electrical		450 amp	

www.stengg.com/kinetics

REPRESENTATIVE IN THE NETHERLANDS

+31-187-601556

WWW.FORWARDSUPPORT.NL

ST Kinetics

A company of ST Engineering

Dit gebeurt dan volgens Afghaanse wijze, onder het genot van chai en soms een maaltijd.

Voorafgaand aan de terugverplaatsing op de 23 mei naar MBTK, kon het 1e peloton terug kijken op een geslaagde compagniesoperatie. Hieronder een opsomming van de verschillende finds: De bovengenoemde IED, een compleet 82 mm stuk met verschillende granaten (WP/HE), drie Lee Enfields, communicatieapparatuur, drie AP PMN mijnen, 3 kg militair explosief (herkomst VS), één DP 27 met munitie en meerdere 82 mm TLV'en, PG's, 7.62 mm AK-munitie en pressure plates, twee cans met aluminium poeder (grondstof voor Home Made Explosive (HME)).

Lessons Identified

De vele cache finds maken duidelijk dat de EOD specialisatie een schaars goed is. Immers, een cache wordt gevonden door de genie, om vervolgens geruimd te worden door de EOD. Dit heeft tot gevolg dat eenheden regelmatig voor de keuze staan: laat ik de cache liggen of blijf ik voor lange tijd (lees 12 tot 24 uur) statisch om de find heen? Beide opties zijn uiteraard niet wenselijk. De schaarste van verschillende enablers, zoals de AMV-capaciteit, genie en EOD maken dat deze enablers dagelijks ingezet moeten worden. Nu de temperaturen in het gebied oplopen, zijn vermoeidheid en uitputting een logisch gevolg. Een goed voorbeeld is de AMV-capaciteit: Er is per peloton één AMV-er beschikbaar. Het is fysiek niet mogelijk dat hij of zij dag in dag uit meerdere patrouilles per dag loopt. Het gevolg is dat enablers vaak gezien worden als disablers, door hun beperking van het

operationele tempo. Dit ligt echter niet aan onwil of onvermogen, maar aan de vigerende regelgeving in combinatie met schaarste.

Het derde peloton (eenheid 2.3) tijdens Spin Temsah Door ELNTMARNNS Koen

Operatie Spin Temsah vond plaats terwijl LL2.3 op de COP zat. Tijdens deze operatie kwam 1 pel, zoals gezegd, ondersteunen. Het 2e en 4e peloton waren op dat moment bezig met een andere operatie. De opdracht voor de 13e MARNSCIE luidde als volgt:

'From 10 May until 24 May 2010 B-coy, partnered with ANSF, is to sustain ANSF presence in KHORMA, FEROSHA and DEHJAWZE HASANZAI and establish and execute 24/7 disruptive patrols iot FIND IED or weapon caches, IDENTIFY and DETAIN INS Comds or IED-facilitators, and INTERDICT INS FoM/FoA in the DEROFSHAN-W AO.'

Concreet hield dit in dat wij door het uitvoeren van een intensieve patrouillegang de insurgents probeerden te verstoren. In dit stuk zal naar voren komen hoe dit streven ingevuld is, tot welke resultaten dit heeft geleid en wat lessons learned zijn van deze operatie.

Caches

In de dagen voor de operatie zijn een aantal caches gevonden. Er werd besloten dit succes uit te buiten in de beginfase van de operatie. Dit is gebeurd door het ondernemen van een aantal patrouilles met als doel het vinden van nieuwe caches. Deze patrouilles werden uitgevoerd in verschillende gebieden, waarbij getracht werd zo veel mogelijk

locaties aan te doen. De eerste dagen werden een aantal kleine caches gevonden. Deze konden gewoon manpacked meegenomen worden. Echter, een aantal dagen later werd er tijdens een search een zeer grote cache gevonden. Het opmerkelijke bij deze vondst was dat de opdracht niet het zoeken naar caches was. De opdracht was namelijk het inrichten van een Vehicle Checkpoint (VCP). Tijdens een search van een mogelijke IED kreeg onze genie een grote uitslag. Nadat de explosievenopruimingsdienst (EOD) deze vondst bekeken had, werd begonnen met het uitgraven ervan. De vondst was dusdanig groot, dat deze niet manpacked meegenomen had kunnen worden naar de COP (hoewel de mariniers dit niet zouden bekennen). Deze bestond uit een grote hoeveelheid Dushka munitie, 82 mm mortiergranaten, 7.62 mm munitie en ontstekers. Uiteindelijk werden we ondersteund door het 1e peloton die de vondst met voertuigen op kwam halen.

ANP

In de dagen na deze vondst is het 3e peloton bezig geweest met training van de Afghan National Police (ANP). Op COP TABAR is zeer sporadisch (tot nu toe slechts éénmaal) het Police Mentoring Team (PMT) aanwezig. Om deze reden trainen we zelf de ANP. Dit is gedaan door dagelijks les te geven in bijvoorbeeld patrouillegang, searchen, IED awareness en Engels. Dit wordt zeer enthousiast ontvangen. Dit uit zich ook in de inzet van de ANP tijdens de patrouilles, waarbij zij veelvuldig aansluiten. De politiecommandant en zijn second willen ons zeer graag helpen en geven waar nodig tips en tools.

Op dit moment worden er al patrouilles uitgevoerd waarbij de ANP leading is. Zo werken we op COP TABAR aan onze eigen exit strategie.

Watershura

Een tweede grote actie van het derde peloton tijdens Operatie Spin Temsah is een gecoördineerde search van een rivierbedding geweest. Hierbij is er eerst verplaatst met voertuigen naar een geschikte Remain Over Night (RON) locatie en vervolgens is een search opgestart. Ook tijdens deze actie is een kleine cache gevonden, met onder andere een aantal RPG granaten.

De dagen hierna bestonden uit het uitvoeren van een intensieve patrouillegang en de gelijktijdige planning voor de laatste actie van de operatie, namelijk het beveiligen van een watershura. Deze shura zou georganiseerd worden door de Afghanen zelf. Wij zouden als beveiliging optreden. Om niets aan het toeval over te laten is besloten om de dag voor de watershura al een RON te betrekken in de buurt van de locatie zodat de volgende dag de shura veilig kon plaatsvinden. Tijdens de watershura werd het 3e peloton versterkt door het 4e peloton, welke ook de VIP's vanuit Kamp Holland zouden vervoeren. De shura was geen groot succes, omdat een groot aantal Village Elders en Key-leaders verzuimden om langs te komen. Dit was een teleurstelling omdat deze shura een belangrijke stap voorwaarts kon zijn voor de ontwikkeling van het gebied. Angst op wraak van de insurgents was de belangrijkste reden voor het matige succes van de watershura. De dagen ervoor had het peloton meerdere malen het PRT ondersteund met patrouilles om de watershura aan te kondigen. Ondanks dat bijna iedereen in de Dorafshan West een telefoon of radio heeft, werkt mond tot mondreclame toch vaak het best. Blijkbaar waren de insurgents effectiever in het uitdragen van hun tegenbericht.

Lessons Learned

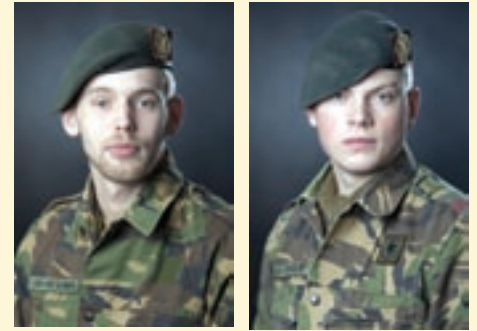
Tijdens Operatie Spin Temsah zijn er zeer veel caches gevonden. Hopelijk heeft dit invloed op de capaciteiten van de INS in ons gebied. Een belangrijke les is dat ons operationele tempo nog steeds bepaald wordt door een aantal schaarse middelen. Zo worden we gedwongen de patrouilles niet te lang te maken in verband met de playtime van de jammers. Daarnaast is er bij de vondst van een cache of een IED EOD capaciteit benodigd, welke zeer schaars is in het gebied. Dit kan er toe leiden dat wij caches en/of IED's onaangeroerd moeten laten en de INS dus de gelegen-

heid geven deze middelen op een ander moment tegen ons in te zetten. Een derde voorbeeld is de spaarzame tijd die ons gegund wordt wat waarnemingsmiddelen (ISR) betreft. Deze middelen zijn perfect en zouden in feite voor elke operatie ter beschikking moeten staan. Uiteraard hebben we ons eigen ISR-middel, de RAVEN. De mogelijkheden van dit middel zijn echter te beperkt voor onze operaties. De beelden die de RAVEN produceert zijn niet te vergelijken met de hoogstaande kwaliteit van de beelden van de grotere ISR (SCAN EAGLE/ AEROSTAR) middelen. Ook de actieradius van de RAVEN is zeer beperkt. Verder worden er nog steeds zeer veel patrouilles te voet uitgevoerd. Dit is namelijk de enige manier om ons in de green presence te tonen. Dit is met voertuigen niet mogelijk. Hierdoor zijn er echter wel beperkingen doordat men bij bijvoorbeeld grote cache finds ver van de COP statisch moet afwachten of er al of niet versterking gaat komen. Bij de aanwezigheid van eigen voertuigen kan dit verholpen worden. Dit alles tezamen leert dat operatie Spin Temsah als een stap voorwaarts kan worden beschouwd om onze tactieken aan te blijven passen aan de steeds weer veranderende situatie in ons gebied.

Afsluitend

Gedurende de missie heeft de marinierscompagnie ongeveer twee van dergelijke operaties per vijf weken gepland en uitgevoerd. Een steeds terugkerend aspect bij deze periodes was het omgaan met schaarste van mensen, specialismen en middelen. Schaarste

is echter een permanente toestand voor mariniers en met de ingebakken (en wellicht beruchte) vindingrijkheid is steeds getracht met de gegeven beperking binnen de opgelegde kaders maximale effecten te bereiken. Tijdens deze operatie heeft de eenheid vooral successen geboekt op het gebied van het onderkennen en ruimen van caches en het in the lead plaatsen van de ANP. Zeker het laatste aspect is essentieel voor het succesvol kunnen overdragen van onze taken in juli 2010.

Toon

Wallie

De samenwerking met de 42 BLJ bataljonsstaf is uitstekend verlopen gedurende de planning en uitvoering van de operatie. Ook de als marinier vermomde Limburgse Jagers, de PTL'S'ers Wallie en Toon hebben het prima naar hun zin binnen de compagnie en andersom. Van een succesvol team is binnen deze combined battle group dus zeker sprake. Wellicht leidt dit eens tot een volgende samenwerking, ergens *qua patet orbis* (zo wijd de wereld strekt).

42(NLD) BG LJ, (BG 12) C TEAM (13 Infbat RSPB AASLT)

Geachte lezer,

Ons is gevraagd, net als de A en B Coy van de samengestelde Battle group 12, om een relaas in uw blad te schrijven, waarin wordt weergegeven wat onze Compagnie als onderdeel van de BG heeft kunnen betekenen gedurende de periode Maart – Augustus 2010 in Uruzgan.

De onderwerpen die ik wil aanhalen zijn:

- Counter INS
- Samenwerking met ANSF eenheden
- Ondersteuning van de redeployment van BG 12

Counter INS

Uiteraard is de veiligheid in en de wederopbouw van Uruzgan, het hoofddoel van de missie die BG 12 moest uitvoeren in de periode Maart – Augustus 2010. Helaas zijn er ook elementen die deze opbouw in de weg staan om verschillende redenen.

In tegenstelling tot de vorige uitzending van onze eenheid, in dezelfde periode en ADZ (Chora) in 2007, is het "hoofddoel" dit keer niet het bestrijden van deze elementen, die op dit moment de noemer INSURGENTS dragen, afgekort INS, maar het beveiligen van PRT dan wel PMT elementen in het gebied. NFO patrouilles zijn er dus op gericht om SA en SU te verkrijgen in de gebieden van verantwoordelijkheid en de veiligheid in het gebied te vergroten. Aangezien de veiligheid in deze regio "uitaard" niet alleen verkregen kan worden door aanwezigheid te tonen, heeft onze eenheid operaties gepland en uitgevoerd in en aan de randen van onze ADZ Chora.

Deze zijn noodzakelijk om de INS het initiatief te ontnemen, om daar waar zij het willen, in tijd en ruimte, de veiligheid en rust in het gebied negatief te beïnvloeden.

Eén operatie die onze Cie heeft uitgevoerd wordt hieronder grofweg weergegeven.

Aangezien de INS voorzien is van waarschuwingselementen in de vorm van spotters was en is het heel moeilijk verrassend op te treden tegen de INS, waardoor deze bijna nooit in paniek raken en op tijd kunnen reageren op activiteiten van ISAF.

Als antwoord hierop heeft de C-cie een luchtmobiele inzet gedaan met nagevoegde gehele compagnie.

Enkele kreten van toepassing op deze inzet:

- Luchtmobiele inzet met meerdere chinooks.
- Opstart in de vroege ochtend en eindigend tegen de avondschemering
- De gehele omgeving van de greenzone was in één keer ingesloten door een Infanterie Compagnie.
- CAS hing in de lucht in de vorm van Apache heli's en fixed wing vloog zichtbaar over het gebied om extra dimensie toe te voegen aan de operatie.

Het resultaat van de operatie, zeker bij de opstart: De altijd zo rustige omgeving van de greenzone was ineens een ware chaos van personen die met alle soorten van vervoer hun heil zochten buiten het gebied van invloed. Deze waren duidelijk te onderscheiden van de oorspronkelijke bewoners van de greenzone, omdat die gewoon verder

gingen met hun werkzaamheden en duidelijk niet bevreesd waren voor de plotseling aanwezige troepenmacht van ISAF.

Het ICOM verkeer steeg direct met 200 %, wat duidelijk aangaf dat ze verrast waren door de plotselinge aanwezigheid van zoveel ISAF elementen.

Als reactie op deze luchtmobiele inzet heeft de INS zijn netwerk van corrupte personen aan het werk gezet om toch duidelijk te maken dat men in de regio Chora niet heel erg blij is met dit soort "verrassingen".

De winst van deze operatie is in ieder geval geweest dat de INS uit zijn comfortzone is gehaald tav vrijheid van handelen en verplaatsing, waardoor zeker is bijgedragen aan een "iets veiligere omgeving" als zou het maar tijdelijk zijn ivm de extra veiligheid die de INS weer moeten inbouwen om dit soort verrassingen in de nabije toekomst te voorkomen.

Samenwerking met ANSF eenheden

In het kort kunnen we zeggen dat de samenwerking in de loop van ons verblijf duidelijke vormen heeft aangenomen. In de ADZ Chora is het zo dat de ANA een partnering heeft met de MTF (AUS), hoofdzakelijk in het gebied west van MIRWAIS, richting de Baluchi-pas. In ons gebied was het meer de ANP die vanuit de PHQ samen met de PMT, patrouilles uitvoerden en posten bemanden op de randen van onze ADZ. Tijdens ons verblijf is het voor ons duidelijk geweest dat het Afghaanse gezicht de boventoon moest voeren, dus zijn er meerdere samenwerkingsverbanden geweest waarbij de ANP onder andere de Quala-search deed en wij de beveiliging voor onze rekening namen.

Ook tijdens de operatie hierboven vermeld, is de ANP een duidelijk aanwezige factor geweest in de gehele uitvoering. Daarnaast hebben wij ons hard gemaakt voor een goede verdeling van de Police Substations aan de randen van onze ADZ, waardoor het voor de INS erg moeilijk wordt om FoM te garanderen wat weer leidt tot een veiliger Chora.

Op het moment van schrijven van dit relaas is het zo dat de PSS in SARAB al gerealiseerd is en we in afwachting zijn van de PSS in de AWI's.

Beide Police Substations komen op de RATlines die door Chora lopen en dus een doorn in het oog is van de INS. Dit is ook gebleken in SARAB waar tijdens de bouw al sprake is geweest van een IDF aanval op de daar aanwezige troepen die de bouw moesten beveiligen.

Ondersteuning van de redeployment van BG 12

Als laatste wil ik nog ingaan op hoe, naar onze mening, wij van waarde kunnen zijn tijdens de redeploymentfase van de BG. Waarom sprekend in de toekomst, heel simpel, omdat deze fase nog moet beginnen ten tijde van het schrijven van dit stuk en onze compagnie de enige is die operationeel blijft tot 1 augustus. Het ligt dus erg voor de hand dat wij ingezet worden als soort van stop op de fles daar waar de uitvoering hierom vraagt.

Aangezien het de specialiteit is van de AASLT Cie om op te treden in gebieden van operationeel belang en om de

tegenstander het optreden te bemoeilijken in hun operatie door snel en efficiënt aanwezig te zijn middels luchtmoebiele inzet is het natuurlijk niet moeilijk om tot de volgende conclusie te komen. "Tijdens de terugtrekking van de troepen van BG 12 spreekt het voor zich dat er mogelijk problemen kunnen ontstaan bij de uitvoering, omdat de INS deze verplaatsingen kunnen gaan verstoren. Door pre-planned risicogebieden aan te wijzen die door de AASLT Cie afgedekt worden, kunnen mogelijke INS-acties in de kiem gesmoord worden. Uiteraard kan de AASLT Cie ook als QRA ingezet worden indien de INS op onverwachte tijden en locaties activiteiten ontplooiën. Door inzet van de AASLT Cie op deze manier wordt de redeployment zo veilig als mogelijk uitgevoerd waarbij het initiatief, daar waar mogelijk in onze handen blijft.

C Coy
13 Infbat RSPB (AASLT)

Charly Eagles

Van 02 maart tot medio juli is de C-compagnie van 42 Painfbat Limburgse Jagers ingezet in het kader van de ISAF-missie in Uruzgan. Ter plekke staan de Charly Eagles echter bekend als A-compagnie 42 (NLD) BG te Deh Rawod. Ook in 2007 zaten de Eagles al op Camp Hadrian te Deh Rawod. In veel opzichten keerden de Eagles dus terug in het eigen nest. Het begin van de uitzending heeft zich gekenmerkt door relatieve rust en stabiliteit. Het gevaar van IED en zelfmoordaanslagen lag en ligt echter altijd op de loer. Vanaf de eerste zelfstandige patrouille moesten onze mannen en vrouwen daarom scherp zijn. Naast de "normal framework operaties", die onder andere bestaan uit het beveilig

In gesprek met de locals

ligen van shura's (volksvergaderingen), het leveren van force protection aan het PRT (provincial reconstruction team) en het patrouilleren in het gebied van verantwoordelijkheid, zijn ook grotere meedaagse acties uitgevoerd.

Operatie OQAB 5

Deze tiendaagse actie is uitgevoerd door eenheid 1.5 en het verkenningspeloton van het bataljon (0.5). Het doel van deze actie was, door het tonen van een langere aanwezigheid op de slecht toegankelijke westbank van Deh Rawod,

Chutubridge

om de opbouw van Talibanactiviteiten te verstoren. Hierbij werd de nadruk gelegd op het versterken van de positie van de Afghaanse overheid en het uitvoeren van projecten om het gebied verder te ontwikkelen. Hierbij waren de eenheden van BLJ vooral facilitair aan het PRT, TPT (tactical psyops team) en PMT (police monitoring team). Door het uitvoeren van diverse activiteiten is geprobeerd de

OQAB 5 verplaatsing

voedingsbodem van de Taliban weg te nemen en de lokale bevolking te binden aan de Afghaanse autoriteiten. De verplaatsing naar het gebied is al een hele toer op zich. Naast twee eigen pelotons en diverse enablers waren er op de heenweg ook twee pelotons van het Afghaanse leger en het Amerikaanse PMT bij. Daarnaast leverden onze base logistiek 5 Scania wissellaadsystemen. Deze waren nodig om de ruim 35 voertuigen en 180 personen rijdend en lopend te houden. Ook was er vanuit Tarin Kowt een complete luchtmobiele hulppost inclusief arts gekomen om het personeel inzetbaar te kunnen houden. Om het materieel inzetbaar te houden was ook de onderhoudsploeg van de compagnie mee gereden.

Dit alles was nodig om langere tijd zelfstandig op de westbank te kunnen opereren. De verplaatsing naar het operatiegebied nam ruim twee dagen in beslag. Even heen en weer rijden om te bevoorraden was dus geen optie. De enige manier om over de Helmandrivier heen te komen is de Chutubridge. Deze brug ligt echter in het noorden van het gebied, terwijl het operatiegebied voor OQAB 5 in het zuiden van de westbank ligt. Deze locatie is hemelsbreed slechts 15 kilometer van de base verwijderd. Om er te komen moest echter over een afstand van ruim 50 kilometer worden verplaatst door zeer slecht terrein.

Tijdens de operatie werd al snel duidelijk dat de Talibaninvloeden op de westbank redelijk buiten werden gehouden door diverse politieposten in het gebied. Onder de radar was echter wel te zien dat de Taliban pogingen deed om

voetpatrouille Bagchi Baaz

invloed terug te krijgen. Door projecten op te starten en de Afghaanse autoriteiten te promoten is hier tegenwicht aan geboden. Ook heeft steun op medisch gebied plaatsgevonden. Hierbij was niet alleen aandacht voor de mens. De compagnie had een echte dierenartsassistent meegenomen om ook de dieren, vaak de enige bron van inkomsten, te verzorgen. Kennisoverdracht naar de lokale bevolking is hierbij een belangrijk element. Om de positie van de district-chieft te verbeteren is er een door hem geleide shura gehouden.

OP Eleanor en operatie Bagchi Baaz

Ten noorden van onze buitenpost, patrol

base Coyote, bevindt zich OP Eleanor. Deze heuvel de Coyote, die het zicht naar het noorden ontnemt, beheerst de Chutuvalei. In deze vallei is een duidelijke aanwezigheid van Taliban. Door Eleanor te bezetten werd het de Taliban bemoeilijkt vrij activiteiten te ontplooiën. Het bewijs hiervoor werd al snel geleverd. Het personeel van Eleanor heeft meerdere keren onder vuur gelegen in een poging ons te verjagen. Deze aanvallen zijn iedere keer afgeslagen waarbij enkele insurgents het leven hebben gelaten. OP Eleanor heeft ook een belangrijke rol gespeeld in het mogelijk maken van operatie Bagchi Baaz. Doordat de insurgents grote inspanningen hebben moeten leveren om OP Eleanor aan te grijpen raakten zij logistiek snel uitgeput. Tijdens de operatie Bagchi Baaz heeft de compagnie hiervan kunnen profiteren. Tijdens Bagchi Baaz heeft de compagnie een aantal dagen in het gebied noordelijk van OP Eleanor op de westoever van de Helmandrivier geopereerd om hier het optreden van de Taliban te verstoren. Ook hier hebben de nodige gevechtscontacten plaatsgevonden. Ondanks dit geweld is de compagnie erin geslaagd samen met het PMT een shura met lokale dorpsoudsten te organiseren. Hieruit bleek dat de lokale bevolking onze aanwezigheid op prijs stelt ondanks de gevechten.

Normal frame work

Hoewel grote operaties natuurlijk tot de verbeelding spreken wordt de meeste tijd gestoken in NFO taken. Tweemaal per week gaat een van de pelotons naar Deh Rawod om de daar gehouden shu-

PB COYOTE

De zondag shura

ra's te beveiligen. Deze shura's spelen een belangrijke rol in het versterken van de positie van de districtchief Khalifa Sadat. De shura's worden bijgewoond door maliks uit het hele district. Onderwerpen van gesprek zijn veiligheid en ontwikkeling. Lokale leiders kunnen er van gedachten wisselen over de problemen die zij ervaren en hoe deze op te lossen. Ook kunnen onderlinge conflicten worden uitgesproken. De Shura geeft lokale autoriteiten een podium om zaken uit te dragen. Tijdens NFO-patrouilles wordt veel gepraat met lokale leiders om de stemming onder de bevolking te kunnen peilen. Hierdoor worden vroegtijdig indicatoren opgepikt die wijzen op een verslechtering in de veiligheidssituatie. Deze informatie wordt gebruikt door het TPT om de bevolking door middel van beïnvloedingsactiviteiten de goede kant op te duwen. Hierbij worden media, zoals radio en folders, gebruikt. Ook wordt ouderwets mond op mond reclame verspreid.

Bermbommen

Hoewel vuurgevechten gevaar opleveren voor onze Limburgse Jagers, blijven IEDs de grootste dreiging. Dit werd pijnlijk duidelijk toen wij op 22 mei Kpl der eerste klasse Luc Janzen verloren door een bermbom. Naast Luc sneuvelden ook nog een Franse collega en een van onze Afghaanse tolken. Drie anderen raakten gewond. Bij een andere IED-strike raakten nog eens twee Limburgse Jagers gewond. Om deze aanslagen tot een minimum te beperken draaien onze genisten van 412 Pagnie overuren.

Middels geavanceerde apparatuur en een ouderwetse smoel op het terrein proberen zij eigen troepen te vrijwaren van deze risico's. Soms worden ze zelfs bijgestaan door honden die in staat zijn explosieven op te sporen. Kenmerkend voor Deh Rawod is de hoge dreiging van zelfmoordaanslagen. Tot op dit moment heeft zich in onze periode slechts één enkel incident voorgedaan met een zogenaamde "suicider". Deze aanslag was gelukkig onsuccesvol, maar had echter wel een dodelijke afloop voor de zelfmoordterrorist.

worden gegaan. Een ding is zeker, er is een duidelijk verschil tussen het Deh Rawod van 2007 en het Deh Rawod van nu. Leden van de C-compagnie, die ook in 2007 met TFE 3 hier zijn geweest, zullen dat beamen. De komende tijd zullen wij onze verantwoordelijkheden overdragen aan onze Amerikaanse opvolgers. Ook zij zullen zich volledig inzetten voor de toekomst van Deh Rawod.

*Majoor H.M. van Pluur, C-Acie 42 (NLD)
BG Limburgse Jagers.*

Terug naar het nest

Over een kleine maand zal de C-compagnie weer terugvliegen naar het vertrouwde nest in Oirschot. Na een verdiend verlof gaan we dan weer beginnen aan de volgende klus. Terugkijkend op de missie moet de vraag gesteld worden of we iets bereikt hebben. Afghanistan is nog lang niet waar het moet zijn. De overtuiging heerst dat de missie nut heeft. Dit zit vaak niet in grote successen, maar in kleine resultaten die geboekt worden. Vooruitgang gaat langzaam. Soms moet een stap terug gedaan worden voor er weer voorwaarts kan

Terug op de base

60 JAAR REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

Het Regiment Limburgse Jagers bestond 1 juli jl 60 jaar. Maar wat is dat nu "Het Regiment" zullen met name de huidige actief dienende Limburgse Jagers bij 42 BLJ zich afvragen. Zij kennen het bataljon, dat de laatste jaren in delen werd ingezet in een BattleGroup, dus ook het Bataljon is langzamerhand niet meer te bevatten voor velen. De compagnie is nu het meest aansprekende waar men zich mee identificeert, de Ganzen, Bulldogs, Eagles en Zwarte Panters. En natuurlijk het peloton, de groep en de buddy. Toch dragen allen het Regimentseembleem op zijn/haar camo of baret. Het is een teken van een groep militairen, met een lied, voorgangers, historie.

Dat is wat het Regiment is; verbondenheid van het heden met het verleden, met voorgangers, die in oorlogen vochten, gesneuvelden die we nog ieder jaar gedenken en samenkomen uit kameraadschap. Dat zullen de huidige Limburgse Jagers ook gaan gevoelen en doen als zij de dienst hebben verlaten en terugkijken. Dan vormen zij een stukje verleden met hun ervaringen in bijvoorbeeld Uruzgan. Ook hun inzet en prestaties zullen op waarde worden geschat en staan in de boeken. Nieuwe leden zullen ook hun gesneuvelden bij het Regimentsmonument in Weert eren en hun historie bekijken in onze Regimentsverzameling. Kortom het Regiment bindt en legt de band tussen heden en verleden. Daarom is het goed om ook iets van dat verleden te weten.

Briggen tit J.L.H.A. Antoni

In de veertiger jaren van de vorige eeuw stonden de leden van onze stamregimenten in mei 1940 vooraan in de strijd. In de periode 1945-1950 waren zij ingezet in voormalig Nederlands-Indië met grote verliezen aan gesneuvelden en gewonden; later een postkoloniale oorlog genoemd. Tot dan stond de Nederlandse Krijgsmacht er alleen voor. Dat veranderde door de oprichting van de Noord Atlantische Verdrags Organisatie (NATO) in 1949. Niet meer alleen opereren, maar nu in bondgenootschappelijk verband. Daarbij hoorde uiteraard ook een nieuwe organisatie. Het grote expeditionele leger keerde terug uit de Oost. Nieuwe Regimenten werden gevormd, niet meer herkenbaar aan een nummer, maar aan een naam. Naast de bestaande regimenten als Grenadiers en Jagers en Stoottroepen, werden op **1 juli 1950** opgericht het Regiment Infanterie Johan Willem Friso, **Regiment Limburgse Jagers**, Regiment Infanterie Oranje Gelderland alle drie verbonden aan een landstreek/provincie en de Regimenten Infanterie Menno van Coehoorn en Chassé.

De regimenten werden opgedragen de soldaat hun eerste oefening te geven, dat wil zeggen de basisopleiding. Aangezien het Regiment Limburgse Jagers enkele voormalige nummerregimenten (2RI en 6RI) voortzetten, werd de standplaats voor het Regiment Limburgse Jagers de Ernst Casimirkazerne in Roermond en later de Frederik Hendrik-kazerne te Venlo. Commandant van 2RI en 6RI was **Luitenant-Kolonel J.L.H.A. Antoni**. Hij werd de eerste commandant van het nieuwe Regiment Limburgse Jagers. Hij was het ook die de naam en embleem heeft bedacht en voorstelde aan H.M. Koningin Juliana.

Zo startte ons Regiment in een nieuwe orde, optreden in internationaal verband. Een echte verandering voor alle officieren en onderofficieren van het "oude" leger. De volgende 60 jaar is grofweg te verdelen in twee perioden, de "Koude" oorlog en de "Missie" periode, of te wel het "dienstplicht-" versus "beroeps-" tijdvak. Immers opgericht als tegenhanger van de Russische dreiging stond de NATO met grote, met dienst-

plichtigen gevulde, krijgsmachten klaar om een eventuele aanval te weerstaan. Zo ook in Nederland. Bij ons moesten de jonge mannen gedurende 18-21 maanden dienen, nadien teruggebracht tot 14-16 maanden. Die grote massa aan veelal goedwillende dienstplichtigen moest snel met de aanwezige beroepsofficieren en -onderofficieren een saamhorigheid opbouwen om te komen tot een grote inzetbaarheid.

Ook voor die “samen-binding” had Kolonel Antoni oog, niet alleen in **naam en embleem**. Hij stichtte een **vereniging**, met het doel ook na het verlaten van de dienst een band te behouden, richtte een **Tamboer- en Fanfarekorps** op dat de binding met de samenleving moest versterken en bij feestelijkheden de troep moest “verblijden”. En uiteraard kwam er **een orgaan** een blad met wetenswaardigheden over het Regiment en de Limburgse Jager. Later gevolgd door een **Regimentslied en mars**. Dat alles was de basis, die nu al 60 jaar heeft standgehouden. Deze basis draagt nog steeds bij aan de binding tussen de Limburgse Jagers, waar ook ter wereld dienend of wonend, het Regiment én de Provincie Limburg.

De Koude Oorlogperiode

In het blad de Limburgse Jager 2009-1 is al uitgebreid ingegaan op deze periode met een overzicht van eenheden en activiteiten in het kader van 60 jaar NATO. De internationalisering kwam al in 1952 op gang door de deelname van 322 Bataljon Limburgse Jagers aan de grote oefening “Hold Fast” in West-Duitsland en werd voortgezet in de jaren daarna met 432 Bataljon Limburgse Jagers in de oefeningen Grand Repulse en Battle Royal in de vijftiger jaren tot de grote vijfjaarlijkse oefeningen als Big Ferro, Saxon Drive, Atlantic- en Free Lion in de 70 en 80er jaren, waaraan door 16, 17 en 42 Bataljon Limburgse Jagers werd deelgenomen. Dit grootschalige optreden met tienduizenden militairen uit diverse landen moest dienen tot afschrikking voor de tegenstander; het Warschaupact. Dat is uiteindelijk ook succesvol gebleken, de oorlog bleef gelukkig “Koud” met uitzondering van de drie jaar in Korea, die negen Limburgse Jagers het leven heeft gekost. Maar het Regiment, als traditiedrager en samenbindende factor, was “Warm”. Viering van jubilea, zoals de viering in 1954 dat het stamregiment 140 jaar geleden was opgericht. Het zorgde ook voor de inbedding in de samenleving omdat de bevolking van Limburg duidelijk bij deze festiviteiten werd betrok-

ken. En die samenleving liet zich niet onbetuigd, het bood in 1957 ceremonieele uniformen aan voor het bejubelde Tamboer- en Fanfarekorps van het Regiment, dat daarmee nog meer furor maakte. Ook bij het 150-jarig bestaan in 1964 deelde de Venlose gemeenschap in de feestvreugde en bood het een monument voor de gevallen aan dat werd onthuld op de Frederik Hendrikkazerne. De vereniging “de Limburgse Jager” hield haar All ranks Bals Champêtre, Schiet- en Sportwedstrijden tussen de diverse onderdelen, organiseerde jaarlijks de befaamde wandeltocht “Op mars met de Limburgse Jagers” en gaf met regelmaat haar periodiek uit. Dit periodiek vormde een band tussen de vele onderdelen, die het Regiment in de 50er en 60er jaren telde. Van het depot in Venlo tot 16 bataljon LJ en de zelfstandige brigadecompanieën in Oirschot, 42 Bataljon LJ in Ermelo en later in Seedorf, de Demonstratiecompagnie in Harderwijk en 101 MID-compagnie en de Legerkorps Staf- en Verzorgingscompagnieën in Apeldoorn. En overall schalde het regimentslied met de zin “Wij zijn van het Regiment, Het Regiment der Limburgse Jagers”.

Maar ook nadat reorganisatie op reorganisatie het aantal eenheden terugbracht tot alleen 42 BLJ bleef het Regiment een bindende factor. Jaarlijks kwamen en komen haar Officieren voor het **Diner de Corps** tezamen. Het Regimentsblad, **De Limburgse Jager**, dat midden zeventiger jaren even wegwijnde, keerde in 1985 terug in groot formaat nu ondersteund door een eigen website, die voortdurend actuele informatie geeft. De oude Limburgse Jager Vereniging werd **Stichting Regiment Limburgse Jagers**, welke de Regimentscommandant en de leden van het Regiment waar mogelijk ondersteunt. Na de “gewonnen” Koude oorlog volgt de Stichting de huidige “beroeps” Limburgse jagers op hun missies en opdrachten ver van “huis en haard” op de website www.limburgsejagers.nl.

Missietijdperk

Het Missietijdperk heeft ook de band met de provincie weer versterkt. Niet alleen hebben de respectievelijke Gouverneurs en Burgemeesters het bataljon of delen ervan uitgeleide gedaan bij vertrek op missie in de Balkan, Irak of Uruzgan, ook stimuleerden zij de Limburgers om zich betrokken te voelen. Dat komt o.a. tot uiting in spontane acties, artikelen in de Limburgse kranten, TV-specials over de Balkan en Irak, directverbindingen met Uruzgan bij o.a. het

Bevrijdingsfestival in Weert en natuurlijk de jaarlijkse openbare beëdigingen op Limburgse pleinen. Het Regiment, de Limburgse Jager, is niet alleen een naam maar ook een tastbaar begrip. Het doet er toe, het bindt, ook met de samenleving. Maar bovenal moet het de onderlinge band, de saamhorigheid versterken. Dat is met name te zien bij het verliezen van Regimentsgenoten. Niet alleen de leden van de groep, het peloton, de compagnie en het bataljon voelen mee, maar ook die duizenden oud-beroeps en dienstplichtigen, die hun/ons embleem herkennen, zijn betrokken. Ook zij zijn present bij beëdigingen, maar ook bij de uitvaart van een gesneuvelde Regimentsgenoot.

Roermond 2010

En zo memoreerden we op donderdag 1 juli in Roermond, waar het 60 jaar geleden begon, de oprichting van ons Regiment. De plaquette die we op het bestaande monument hebben aangebracht zal de Roermondenaar of bezoeker aan het Designer Outlet Centre die verbondenheid laten voelen van de Provincie Limburg en het Regiment Limburgse Jagers. De onthulling van de plaquette door burgemeester van Beers onze Regimentsoudste, Generaal-majoor De Kruif en waarnemend Regimentscommandant Kolonel R. van Harskamp, symboliseert dat eveneens. De onderlinge verbondenheid tussen Regimentsleden werd getoond door de aanwezigheid van veel oude en jonge leden, van ver weg en dichtbij, zoals in de fotocollage te zien is.

Toekomst

Het Regiment zal ook haar functie van samenbindend effect, blijven vervullen. Bindend tussen leden van het Regiment en tussen Regiment en provincie. De jonge leden, die op missie zijn geweest en of nog zullen gaan, zullen die verbondenheid nog beter voelen nadat zij de actieve dienst hebben verlaten. Dan zullen zij de kameraadschap ervaren als een groot goed in hun verdere leven. Contacten eenmaal gemaakt zijn van grote waarde, sterker dan de contacten die men in de civiele samenleving op doet. Het Regiment zal dit op allerlei wijzen blijven ondersteunen door haar website, publicaties en het organiseren van bijeenkomsten.

**Het Regiment Limburgse Jagers:
Niet beter, wel anders.**

N.C.S. Vroom

SkyXS is een internationaal opererende organisatie die gespecialiseerd is in het leveren van telecommunicatie en mediadiensten op elk willekeurig moment, op elke willekeurige locatie. Onze diensten zijn er vooral op gericht om afgelegen werkplekken in contact met het thuisfront te houden, zoals we er momenteel voor zorgen dat militairen in Afghanistan niet vervreemden van familie en vrienden...

Telefonie/GSM

Internet

Televisie

Radio

'Connecting Anywhere'
is geen loze belofte

Militaire precisie als gemene deler...

Innovatie
in militaire
navigatie

SkyDec is gedurende haar bestaan uitgegroeid tot een gerenommeerde ontwikkelaar en leverancier van hoogwaardige militaire GPS hard- en software. De combinatie van kennis van militaire GPS en ons onderscheidend inzicht in de wensen en eisen van de gebruikers, heeft geresulteerd in een innovatief assortiment producten en diensten, én in een unieke aanpak van het leveren aan militaire organisaties over de hele wereld.

SkyDec levert o.a.:

Militaire GPS systemen **Complete navigatie pakketten**
Mijnenvveg systemen **Militaire GPS antennes**

Mercuriusstraat 40 3133 EN Vlaardingen
Tel. +31 (0)10 - 462 77 77
E info@skydec.nl www.skydec.nl

Mercuriusstraat 40 3133 EN Vlaardingen
Tel. +31 (0)10 - 445 06 70
E info@skyxs.nl www.skyxs.nl

60 JAAR REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

Op 1 juli j.l. vierden we het feit dat het Regiment Limburgse Jagers 60 jaar bestond. Doordat het overgrote deel van het regiment op dat moment in Uruzgan verbleef, zou aan de viering op ingetogen wijze vorm worden gegeven. Toch wilde de Stichting Regiment Limburgse Jagers dit heugelijke feit niet ongemerkt voorbij laten gaan en stelde ze voor om een plaquette te bevestigen op het monument van Ernst Casimir vóór de kazerne. De huidige bestemming van de Ernst Casimirkazerne maakt de talloze bezoekers erop attent dat op 1 juli 1950 in deze kazerne het Regiment Limburgse Jagers werd opgericht. Zie ook de fotocollage op de middenpagina's.

Eerste generatie

De eerste naam "Limburgse Jagers" gaat terug tot 1842. Na de scheiding van Nederland en België in 1830, volgde er een langdurige twist die haar einde vond in 1839 in het Verdrag van Londen. Een deel van Nederland (Limburg) zou (gedwongen) lid van de Duitse Bond worden en moest een leger op de been brengen om de Duitse Bond in geval van nood te kunnen ondersteunen. Dit leger werd het Bondscontingent Limburgse Jagers, in het leven geroepen in 1842, en zou, behoudens enkele wijzigingen, blijven bestaan tot 1867. Een bijzondere aantekening is hier wel op zijn plaats om aan te geven dat het Bondscontingent Limburgse Jagers (allen militairen met de Nederlandse nationaliteit) wel eens in een bijzonder moeilijke positie zouden kunnen komen te verkeren indien de Duitse Bond in een gewapend conflict zou geraken met Nederland. In dat geval zouden Nederlandse militairen tegen Nederlandse militairen ingezet kunnen worden. Ondanks de turbulente tijden rond het midden van de 19e eeuw werd het Limburgs Bondscontingent nooit ingezet. De militairen van het Limburgs Bondscontingent werden in 1867, bij het einde van de Duitse Bond, weer ingedeeld bij het Nederlandse leger.

Tweede generatie

Ondanks het gegeven dat Nederland

neutraal was tijdens Wereldoorlog I, bestond er in de provincie Limburg de grote vrees dat de Duitse oorlogsmachine vanuit Duitsland de kortste weg zou nemen naar België en de provincie Limburg plat zou walsen. In alle dorpen en plaatsen in Limburg werden Landstormeenheden opgericht om de eigen bevolking te kunnen beschermen. Door alle Limburgse Landstormeenheden in 1917 onder te brengen in één Landstormkorps Limburgse Jagers, werd een militair-krachtige eenheid verkregen die bovendien het volle vertrouwen genoot van de Limburgse bevolking.

Derde generatie

Zowel het Bondscontingent Limburgse Jagers als het Landstormkorps Limburgse Jagers stonden bij luitenant-kolonel Antoni in hoog aanzien. In beide eenheden zag Antoni de grote kracht van een militaire eenheid die ook door de provincie Limburg werd gedragen. Wanneer de nummerregimenten plaatsmaken voor naamregimenten, stelt Antoni voor om het 2e en 6e Regiment Infanterie te noemen het "Regiment Limburgse Jagers". De sterke verbondenheid die de Limburgse Jagers uit het verleden hebben met de provincie Limburg ziet Luitenant-Kolonel Antoni als een ideale basis voor het nieuwe naamregiment. In de wijze waarop de latere Brigade-generaal tit J.L.H.A. Antoni verdere invulling

heeft gegeven aan het Regiment Limburgse Jagers steekt ook de kracht van het hedendaagse Regiment Limburgse Jagers.

Samenvattend

60 jaar Regiment Limburgse Jagers laat zich niet zo maar vatten door het opsommen van jaartallen, namen van commandanten, nummers van Limburgse Jagerseenheden, etc. Natuurlijk, al deze gegevens zijn belangrijk. Zeker wanneer ze in de juiste context worden geplaatst en er een verhaal ontstaat dat ook voor collegae en de "buitenwacht" te vatten is. Toch wordt daarmee, mijns inziens, nog onvoldoende antwoord gegeven op de vraag waarom het Regiment Limburgse Jagers een van de paradepaardjes is van de Koninklijke Landmacht. Ik denk (sprekende uit eigen ervaring) dat een groot gedeelte van het hoge aanzien en de grootse prestaties van 42 Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers te danken is aan legering in Seedorf. De onderlinge band die daar tussen beroepsmilitairen en dienstplichtigen werd opgebouwd, was een band voor eeuwig. Vandaar de uitspraak: Eens Limburgse Jager, altijd Limburgse Jager. Op zeer bescheiden wijze gevolgd door: "Wij zijn niet beter, wel anders!"

Wim Pijpers.

70 JAAR NA DATO

Afgelopen 10 mei was het 70 jaar geleden dat ons land werd binnengevalen door een buitenlandse krijgsmacht. Onze oosterburen, de Duitsers onder leiding van hun dictator Hitler, trachtten voor een tweede maal de heerschappij over Europa te veroveren. In de voorafgaande jaren steeg de spanning in Europa. Saarland, Oostenrijk, Sudetenland in Tsjechië waren geannexeerd. Polen werd in september 1939 binnengevalen, wat leidde tot een oorlogsverklaring van Frankrijk en Engeland, doch directe militaire confrontatie bleef uit. Nederland trachtte angstvallig neutraal te blijven zoals ook bij de vorige oorlog in 1914 het geval was. De militaire maatregelen waren dienaangaande, niet alleen verdedigende opstellingen in Duitse maar ook in Belgische richting. Dat was mede ingegeven door Duitse dreigementen, die daarin onze neutraliteit betwistte. Echter de spanning steeg in april 1940 verder door de Duitse invallen in en bezetting van Denemarken en Noorwegen. En dan werd op

de vroege vrijdagmorgen van 10 mei 1940 de WEST-FELDZUG ingezet. Met een "Blitz" optreden viel de Duitse WEHRMACHT met grote overmacht Nederland, België en Luxemburg binnen zorgvuldig de Franse verdedigings "Maginot"-linie mijddend. Hoewel de spanningen met de dag groter werden was de aanval op die vroege ochtend toch verrassend. Met meerdere Legerkorpsen vielen de Duitsers met name ons land in Limburg en Gelderland binnen met het doel een snelle doortocht naar de kust te bewerkstelligen. De Vesting Holland werd aangevalen uit de lucht door Luchtlandingstroepen rond de regeringszetel Den Haag en met luchtaanvallen op strategische doelen als de haven van Rotterdam. De snelle aanval moest verhinderen dat Belgische, Franse en Britse troepen Nederland te hulp zouden schieten. Aangezien de Nederlandse Landmacht niet ervaren en getraind was en ook slecht bewapend, was de Duitse gedachte dat de aanval in één of twee dagen

afgerond zou kunnen worden. Dat bleek echter een misrekening, want ondanks de lage kwaliteit van ons leger vochten de soldaten voor wat ze waard waren en konden. Dat bleek al op de eerste dag van de vijf die deze oorlog zou duren. De militairen in de Maaslinie, aan het Maas-Waal kanaal, in de Betuwe- en IJssellinie vingden de eerste aanvalsgolven op. In deze linies lagen nagenoeg alleen eenheden van onze stamregimenten (2 RI, 6 RI en 11 RI) als van hun dochterregimenten (13 RI, 17 RI, 26 RI, 30 RI, 35 RI, 37 RI en 41 RI). Bataljons kwamen tegenover Duitse divisies te staan in een ongelijke strijd. Toch, en dat laten enkele korte schetsen zien, werd in die enkele uren heftig tegenstand geboden, waardoor op één brug na, de spoorbrug bij Gennep, alle overgangen over de Maas, Julianakanaal, Maas-Waalkanaal en IJssel op tijd werden gesprongen. Deze vernietiging vertraagde de Duitse snelle aanval sterk. Zo kwamen de op het Belgische Fort Eben-Emael gelande luchtlandingstroepen in de problemen

omdat een snelle aansluiting met grondtroepen uitbleef. In die zin hebben de troepen aan de rivieren hun opdracht binnen hun mogelijkheden qua bewapening en ervarenheid, voldaan aan hun opdrachten.

Voor een goede beeldvorming van met name die eerste dag verwijzen we U naar de korte documentaire van de Limburgse tv zender L1TV, die via onze website te zien is dan wel via de link www.l1.nl/popups/mediaplayer-popup/_pid/comm/_rp_comm_lsvideoid/1_4571625. Daarin wordt door twee oud-Limburgse Jagers officieren een goed exposé gegeven, wat die dag geschiedde in Limburg.

Eerst na 55 jaar werd deze heldhaftige inzet aan de rivieren gewaardeerd met een drietal Wapenfeiten op ons vaandel ROERMOND 1940, VENLO 1940, ZUTPHEN 1940

Herdenkingen 2010

Het Regiment heeft op de 70e herdenking van de inval op diverse locaties van de rivierlinie de gesneuvelden herdacht. Zo is een plaquette onthuld op de Servaasbrug in Maastricht met de namen van de 47 gevallen in Zuid-Limburg. Is op de veerstoep in Stokkem (B) door Majoor bd Mommers in het bijzijn van tientallen Belgische en Nederlandse oud strijders de nagedachtenis geëerd van de vijf aldaar gesneuvelden. Zo ook in Obbicht waar Lkol bd Tummers,

in Venlo waar Lkol bd Berden en in Katwijk (NB) waar Lkol bd van der Ploeg de gesneuvelden herdacht hebben. In Roermond was op burgerinitiatief een nieuw monument geplaatst, wat onthuld is door burgemeester Van Beers en onze regimentsoudste, Generaal-majoor De Kruif.

Onthulling plaquette Maastricht

Op 10 mei 2010 werd op de St.-Servaasbrug te Maastricht een plaquette onthuld waarop de namen staan van 47 gesneuvelden, die op een enkele na allen uit Zuid-Limburg afkomstig waren, en tot zover nauwelijks tot geen aandacht kregen. Bij de onthulling van de plaquette waren ook aanwezig adjudant bd Meissenberg, in 1940 dienstplichtig soldaat die op die vroege vrijdagmorgen ter hoogte van de Zinkfabriek schoten uitwisselde en daarbij gewond raakte, en majoor bd Leo Jans. Dankzij een financiële ondersteuning werd het mogelijk om de plaquette te bekostigen. Die slachtoffers van die eerste oorlogsuren op 10 mei 1940 waren bijna vergeten. Echter niet bij de heer Martin Herbergs uit Simpelveld. Het bevreemde hem dat onze bevrijders met naam en toenaam op het grote kerkhof in Margraten jaarlijks met veel ceremonie worden geëerd, maar onze eigen jongens, de 47 gesneuvelden, werden niet eens genoemd. Herbergs kwam daarom

enige jaren geleden met het initiatief bij de gemeente Maastricht om hier op deze oever aan de Maas een gedenkteken op te richten. Met steun van Overste A. Witlox werd vijf jaar geleden door de Gemeente Maastricht een plaquette aangebracht. Opeens was de plaquette, maar werd nooit met enig ceremonieel onthuld. Kennelijk was de vermelding van "47 gesneuvelden" genoeg. Maar niet voor de heer Herbergs: "Gesneuvelden verdienen een gezicht, minstens een naam". Zuid-Limburgers sponsoren, waarvan enkelen ook aanwezig waren en de Stichting Regiment Limburgse Jagers hebben de heer Herbergs in deze ondersteund. Na veel correspondentie is het uiteindelijk toch gerealiseerd, met dank aan respectievelijk oud-burgemeester Leers en de huidige burgemeester de heer Mans.

Martin Herbergs afsluitend: "De namen van die 47 gesneuvelden zijn nu zichtbaar en tastbaar voor allen die hier tot in lengte van jaren over deze brug gaan. Kortom met hulp van velen hebben we nu eindelijk een plaats om onze eigen Zuid-Limburgse gesneuvelden van de meidagen 1940 te gedenken. Medelander die hun leven gaven om ons te kunnen laten leven in een land met een constitutie die we zelf hadden en hebben gekozen en nog zullen kunnen kiezen".

EVOLUTION

WWW.COLTCANADA.COM

Uitgangspunten

10 mei 1940

- A** kazemattenlinie IJssel, Arnhem-Nijmegen, Maas-Waalkanaal, Maas en Julianakanaal
- B** Grebbelinie, Valleistelling
- C** Peel-Raamstelling
- D** Waal-Lingestelling
- E** Nieuwe Hollandse Waterlinie
- F** Zuidfront Vesting Holland
- G** Stelling van Amsterdam
- H** kazemattenlinie in Oost-Groningen en Oost-Drenthe
- J** Wonsstelling
- K** Stelling Den Helder
- L** Eendrachts-, Zanddijk- en Bathstelling
- M** Oranjestelling (geprojecteerd)
- N** Albertkanaal
- O** Dije linie

- stelling en/of linie
- (voorposten) stelling en/of linie
- Duitse Leger valgrens
- Duitse Legerkorps valgrens
- voorste lijn divisie

0 25 km

SCC UW ICT PARTNER!

SCC.COM

Tolnasingel 2, 2411 PV Bodegraven, Tel. 0172 634 200, salesinfo@nl.scc.com

Herdenking 10 mei 1940 in Roermond

Op 10 mei j.l. werd in Roermond een monument onthuld ter nagedachte- nis aan de gesneuvelde militairen van 17 Grensbataljon (voortgekomen uit 2-17 RI) en de 1e compa- gnie, 3e bataljon van 41 Regiment Infanterie (voortgekomen uit 3-17 RI). Het monument is een initiatief van het Comité 1939-1945 dat zo aandacht wil vragen voor de zware strijd die de Nederlandse soldaten bij Roermond moesten leveren. Op het monument staat: "Ter nagedach- tenis aan het 17e Grensbataljon, derde bataljon 41e Regiment en poli- tietroepen en hun ongelijke, maar gerechtvaardigde strijd in de vroege uren op 10 mei 1940." De onthul- ling van het monument geschiedde door burgemeester H. van Beers, generaal-majoor M. de Kruif en Mevrouw W. Timmermans-Bakker, dochter van kapitein Bakker. Hierna volgt de achtergrond die aan deze herdenking ten grondslag lag.

Reeds vóór de inval van het Duitse leger in Polen op 1 september 1939 gold in Nederland een verhoogde waakzaam- heid. De dreiging van een komende in- val werd duidelijk toen op 20 november 1939 een Duits verkenningsvliegtuig werd neergeschoten boven Roermond.

Voorbereidingen

Op 24 februari 1939 werd een gedeelte van 17 RI vanuit Venlo overgeplaatst naar de nieuwe Ernst Casimirkazerne in Roermond en kreeg de naam 17 Grens- bataljon (17 GB). 17 GB maakte deel uit van de Maaslinie. De bataljonsstaf was ondergebracht in Horn. Drie compa- gnieën waren direct aan de westzijde van de Maas geplaatst tussen de Belgische grens en de stuw in de Roermondse Weerd. De vierde compagnie (Hindernis- sensectie-Zuid) bevond zich oostelijk van de Maas met het compagniesbu- reau op de Kapellerlaan in Roermond. Deze compagnie had tot taak om de grensoverschrijding van de Duitsers vast te stellen, te melden en de opmars te vertragen door hindernissen op te wer- pen. Op 7 mei 1940 werd de Maasbrug in Roermond voor het verkeer gesloten en werden versperringen aangebracht. Noord van de spoorbrug te Buggenum was de 1e compagnie van het 3e bataljon van 41 RI geplaatst. Deze compagnie was belast met de verdedi-

ging van de spoorbrug bij Buggenum. Zowel bij de Maasbrug in Roermond als de spoorbrug in Buggenum waren ook politietroepen ingedeeld.

Aan Duitse zijde oefende Infanterie Regiment 74 vanaf begin maart 1940 op een aanval op Roermond. Deze oefe- ningen bestonden vooral uit het over- steken van een rivier en het innemen van bunkers. Het Einsatzbefehl van de Sondertruppen in burgerkleding luidde: "Nimmt um X Uhr die Eisenbahnbrücke bei Buggenum, die Strassenbrücke über die Maas bei Roermond, die Strassen- brücke über den Juliana-Kanal bei Roos- teren, die Strassenbrücke bei Maaseik und die Strassenbrücke bei St.-Odili- enberg in Besitz, um eine Sprengung desselben zu verhindern."

Het eerste schot

De nacht van 9 op 10 mei was een mooie voorjaarsnacht met heldere hemel. Toen een colonne soldaten omstreeks 02.00 uur vanuit de Spoor- laan in Roermond kwam aanmarche- ren, kreeg de sergeant Oele argwaan. Sergeant J. Oele: "Onmiddellijk vielen mij verschillende merkwaardige feiten op aan deze soldaten, die gekleed wa- ren in een uniform van de Nederlandse militaire politie, zoals de slome tred, de ongewone dracht van de helm en de

zware laarzen. Het meest eigenaardige was echter, dat de troep, bemerkende dat de spoorbomen gesloten waren, op zeer zonderlinge manier, zonder enig commando, linksaf de Kapellerlaan inschoof, en niet rechtsaf, wat ongetwij- feld hun bedoeling was." Korporaal van den Heuvel hield de groep aan en vroeg het wachtwoord. De "commandant" van de groep wist het wachtwoord niet, maar toonde een briefje waarin stond dat ze naar Horn moesten. De korporaal zei dat ze in de verkeerde richting lie- pen. Ineens sprongen er uit de groep en- kele personen, bewapend met pistolen. Hierna ontstond een kort vuurgevecht. De groep Duitsers verdween daarna even snel als ze gekomen waren. Het eerste schot van de oorlog in Nederland werd hiermee gelost op de Kapeller- laan in Roermond. Een van de Duitse soldaten schreef in zijn dagboek: "Onze groep moest ruim voor de hoofdmacht de grens oversteken en naar Roermond optrekken om daar de Maasbrug en de spoorbrug bij Buggenum veilig te stel- len."

De Maasbrug bij Roermond

De Duitse soldaten die staande waren gehouden op de Kapellerlaan ver- volgden hun weg naar de Maasbrug. De Maasbrug werd op 10 mei tussen

Defensie gewaardeerd...

Defensie heeft een geavanceerd machinepark en beschikt over een keur aan ander materiaal. Na vertrek uit een gebied van operatie blijft de vraag: wat te doen met dit materieel? Wat kan er mee terug en wat niet? Als materieel verkocht moet worden, wat is dan de waarde ervan? INVACO kan op dit gebied Defensie tijd en kosten besparen door de actuele waarde van het materieel taxeren.

waarom INVACO?

INVACO taxeert de meest uiteenlopende zaken, van havens, scheepswerven en schepen tot elektriciteitscentrales en ziekenhuizen. Inclusief materieel, gebouwen, machines, installaties en overige inventaris. Het dienstenpakket van INVACO omvat:

- het taxeren van materieel, installaties, gebouwen en inventaris;
- risicoanalyse;

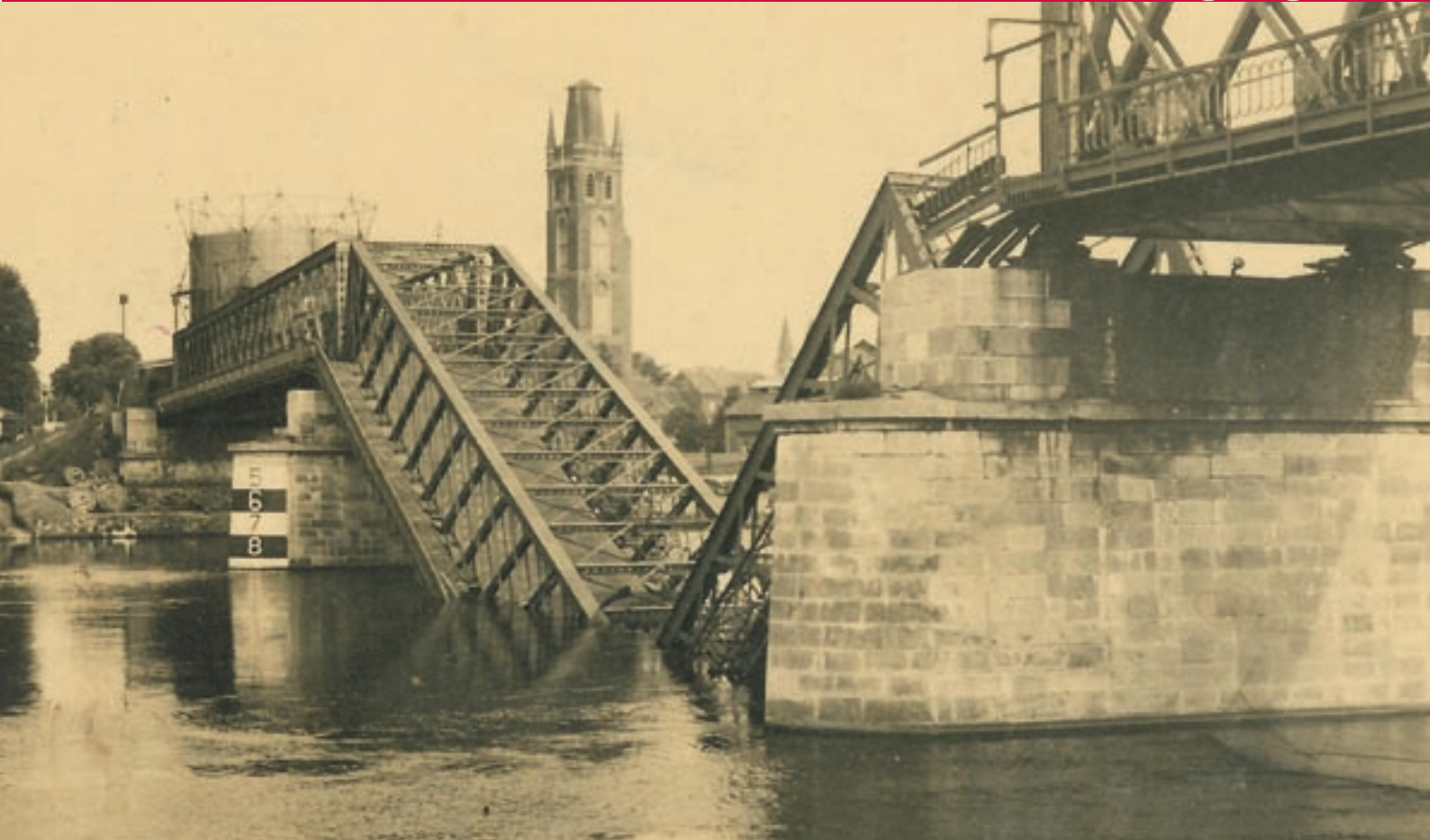
- het vaststellen van de oorzaak en omvang van materiële schade;
- consultancy, variërend van beoordeling van reparatiekosten en -procedures, schadepreventie, begeleiding van herstel en transport;
- risk en claims management voor wagenparken en materieel – de regeling van schades aan (vracht)auto's en materieel, waarbij ook derden betrokken kunnen zijn, in binnen en buitenland.

INVACO kan als enige taxatieorganisatie wereldwijd alle vormen van vaste activa waarderen. Wij beschikken namelijk over de internationale vestigingen en specialisten van de Van Ameyde groep, waar wij deel van uitmaken, én de aandeelhouders van deze groep: RWTÜV AG te Essen. RWTÜV is hét kwaliteitsmerk voor hoogstaande technologie.

INVACO[®]
Industrial Valuation & Consultancy

INVACO
Industrial Valuation & Consultancy

Gelderlandhaven 7d
Postbus 1051
3430 BB Nieuwegein
tel. 030 608 30 20
fax 030 608 30 21
valuations@invaco.com
www.invaco.com

10 mei 1940, Ontplofte Maasbrug bij Roermond

03.50 en 04.00 uur tot ontploffing gebracht. Vanaf 05.00 uur probeerden de Duitsers in de onmiddellijke omgeving van de Maasbrug met behulp van rubberboten de Maas over te steken. Alle rubberboten werden lek geschoten, 100 Duitse militairen lieten hierbij het leven. Uiteindelijk gaven de Duitsers de pogingen om 07.20 uur op. Nadat de kazematten ten westen van de Maas murw waren geschoten met zware artillerie, konden de Duitsers vanaf 07.50 uur de Maas oversteken. 17 GB had 5 uur stand weten te houden, maar

telde wel 8 gesneuvelde militairen. 30 Nederlandse officieren en 600 soldaten werden krijgsgevangen gemaakt toen de Duitsers op de westelijke Maasoever waren. De commandopost van 17 GB was inderhaast verplaatst naar klooster Exaten in Baexem.

Spoorbrug bij Buggenum

De commandopost van de 1e compagnie van het 3e bataljon van 41 Regiment Infanterie bevond zich in Haelen-Station en stond onder leiding van kapitein Sloos. Om 03.07 uur zag sergeant L. de Vries (op wacht aan de oostzijde van de spoorbrug) 14 personen, gekleed in een blauwe overall, burgerpet en voorzien van een pikhouweel, in tirailleurslinie over de spoorlijn lopen, komende uit de richting Roermond. Zij geven aan dat ze spoorarbeiders zijn en naar 413 moeten. 413 is echter voor de Nederlanders een onbekend begrip. Het was sergeant De Vries al opgevallen dat "spoorarbeider" Cox met een enigszins Duits accent sprak en dat de pikhouweel van een model was dat niet in gebruik was

bij de Nederlandse Spoorwegen. De "spoorarbeiders" werden dus onder schot gehouden en de westzijde werd gewaarschuwd. Tijdens het wachten op versterking klonken er schoten. De hel brak los. Even voor 04.00 uur werd de spoorbrug tot ontploffing gebracht. Inmiddels was Panzerzug 5 tot kort voor de spoorbrug genaderd toen deze beschoten werd en de ketel van een locomotief ontplofte. Even na 05.00 uur werden alle kazematten bij de spoorbrug onder vuur genomen. Kazemat zuid kreeg een voltreffer in het schietgat waarbij alle mitrailleurs uitgeschakeld werden. Na enkele vergeefse pogingen lukte het de Duitsers toch om vanaf 07.30 uur, verder stroomopwaarts, de Maas over te steken. Om 09.00 uur was de overmacht zo groot dat de strijd gestaakt moest worden.

Zowel 17 als 41 Regiment Infanterie zijn voortgekomen uit 6 Regiment Infanterie. Verwijzend naar bovenstaande strijd, ontving het vaandel van het Regiment Limburgse Jagers het opschrift "Roermond 1940".

Boeken: Van kazemat tot kelderleven, Roermond 1940-1945 en Verdraagtj uch! Krantenberichten in de Maas- & Roerbode en De Gelderlander-P

Terugblik reünie Demcie op 22 april 2010

Het is inmiddels al weer enige tijd geleden dat we de reünie hielden in de Oranjekazerne te Schaarsbergen. De dag begon al vroeg, want als je als LJ-er bij iemand te gast bent breng je echte vlaai mee en we hadden afgesproken dit als ongeschreven traditie ook op 22 april te doen. De 'uitverkorenen' waren het wacht personeel en de mensen van de afdeling facilitaire dienst. Toch begon de dag ook met een andere verrassing. Toen we de auto achter het museumgebouw parkeerden werd ons meegedeeld dat de afgesproken bezoektijden voor de musea waren gewijzigd omdat onze kroonprinses ook op bezoek was; Soit. Reeds voor tien arriveerden onze eerste gasten terwijl we nog met de laatste voorbereidingen en controles bezig waren. Maar de koffie was klaar en de

stoelen en tafels stonden op hun plaats. Een tweede, minder leuke verrassing volgde toen de beamer zoek bleek te zijn en er geen laptop beschikbaar was. Dat beloofde niet veel goeds, maar er was in ieder geval wel een projectiescherm. Uiteindelijk kwam de beamer vanachter het podium te voorschijn en leende Gerrit Poortman zijn laptop aan ons. Na wat gesteggel met kabeltjes en aansluitbusjes kreeg een dame vanuit de zaal de configuratie aan de praat en kwam er muziek uit de speakers en was er beeld. Om half twaalf werden de genodigden door het reüniecomité welkom geheten. Helaas was het aantal deelnemers dit jaar beduidend lager dan in 2008. In dat jaar waren er 178 inschrijvingen tegen 97 in 2010. In 2008 waren er in totaal 239 bezoekers aangemeld tegen dit jaar 129. Dat was een opvallende terugval; er waren 310 uitnodigingsbrieven verzonden. Helaas bleven veel uitnodigingen onbeantwoord waardoor het moeilijk werd om de oorzaken van de terugloop te verklaren. Het reüniecomité vond en vindt dat een uitnodiging altijd moet worden beantwoord. Andere, volkomen begrijpelijke en te respecteren oorzaken van de terugval zijn geweest: ouder worden,

overlijden, ziekte, vakantie en ook nog werkomstandigheden. Toch waren er ook plezierige zaken te melden zoals het bekend worden van 29 tot nu toe 'onbekende' namen van oud-collega's. Het reüniecomité deed de oproep gewijzigde gegevens en het emailadres door te geven. Ook dit jaar konden we onze oud-collega uit Canada verwelkomen en de groeten overbrengen van enkele oud-commandanten die wegens hoge leeftijd niet aanwezig konden zijn. Onze regimentscommandant was afwezig vanwege verblijf in het buitenland. Na de lunch hebben een groot aantal deelnemers de drie musea bezocht, n.l. van de regimenten van Heutsz, de Garde Grenadiers en de Garde Jagers. De musea waren daags ervoor officieel geopend en het was zeer de moeite waard om deze te bezoeken. Algemeen klonk ook waardering voor de opzet en inrichting van de ruimten. Om ca 14.30 uur was iedereen weer terug in de zaal en werd de rest van de middag ingevuld met een gezellig samenzijn. Over en weer werden foto's aan elkaar getoond en herinneringen uitgewisseld die soms meer dan 50 jaar geleden plaatsvonden. Door het wegvallen van doorlopend museumbezoek bleven de

meeste bezoekers in de zaal of zochten een plaatsje in de zon die inmiddels een extra en welkome bijdrage leverde aan deze middag. Vanaf het terras konden de activiteiten op de aangrenzende stormbaan volgen en dat een en ander enig 'leedvermaak' opleverde moge duidelijk zijn. Omdat nogal wat deelnemers een lange reis naar huis voor de boeg hadden, werd, na meerdere verzoeken, besloten de formele bijeenkomst om 16.00 uur af te sluiten. Na een dankwoord en het uitspreken van een goede thuisreis door het reüniecomité, vertrokken langzamerhand meer mensen naar huis. Naar wij aan het eind van de dag hoorden hebben enkele deelnemers het voor elkaar gekregen om op de kazerne te overnachten. Al met al mogen we over een geslaagde bijeenkomst spreken in de hoop dat er nog meerdere zullen volgen. We zullen daarover intern nader overleg voeren en daarover berichten.

Met vriendelijke groet namens het reüniecomité, Wim Bulte, Ben Vermeulen en Nico Vroom.

Regimentsvaria

Diner de Corps 2010

Het Diner de Corps voor officieren op 22 januari was een groot succes. Voor aanvang van het diner was er een korte herdenkingsplechtigheid bij ons monument. Tijdens het diner werd een bezoek gebracht aan de Historische Collectie Limburgse Jagers. Lof werd uitgesproken over de goede wijze waarop de collectie wordt beheerd en uitgesteld. Op vrij eenvoudige wijze is het nu mogelijk om thematentoonstellingen op te zetten. Aan het einde van het bezoek werd het Limburgse Jagerslied ten gehore gebracht.

Het digitale erfgoed van de LJ

Onlangs mocht ons website team een bericht ontvangen van de Koninklijke Bibliotheek waarin men aangeeft dat men binnenkort over gaat tot het archiveren van de website www.limburgsejagers.nl. Argumentering van de Koninklijke Bibliotheek (KB): Websites bevatten vaak waardevolle informatie die niet analoog verschijnt en die ten gevolge van de grote 'omloopsnelheid' het risico loopt voorgoed verloren te gaan. Dat websites als 'digitaal erfgoed' het behouden waard zijn, is internationaal erkend in het Unesco Charter on the Preservation of the Digital Heritage uit 2003. Het signaleert dat digitaal erfgoed verloren dreigt te gaan en dat het bewaren daarvan voor gebruik door de huidige en toekomstige generatie onderzoekers zeer urgent is.

Als nationale bibliotheek is de KB wettelijk verantwoordelijk voor het verzamelen, beschrijven en bewaren van in Nederland verschenen publicaties, al of niet elektronisch. De KB ziet het als haar taak om ook websites duurzaam te bewaren en raadpleegbaar te houden voor toekomstige generaties en ze te behoeden voor verlies door bijvoorbeeld technologische veroudering. Om die reden archiveert de KB websites die als verzameling een representatief beeld geven van de Nederlandse cultuur, geschiedenis en samenleving op het internet.

Het website team is uiteraard erg blij met deze ontwikkeling. Het geeft ons waardering voor het werk dat we nu al bijna 10 jaar aan de website verrichten. Uiteraard hopen we de site nog lang actueel te houden. In de nabije toekomst zal het echter mogelijk worden om onze website te bekijken zoals deze op een

bepaald tijdstip in het verleden was. De Stichting RLJ feliciteert het gehele website team met deze prachtige nominatie.

Herdenking in Deh Rawood

Op 18 juni vond in Deh Rawood de herdenking plaats van Timo Smeehuizen, Jos Leunissen en Luc Janzen. Onze RC stond bij die gelegenheid uitgebreid stil bij elk van de gesneuvelde militairen. Op 15 juni 2007 is Timo Smeehuizen

gesneuveld bij een zelfmoordaanslag in TK. Een aanslag die ook het leven kostte aan negen Afghanen waaronder zeven kinderen. Een aanslag die een einde maakte aan het leven van een jonge Limburgse Jager die hier in AFG een betere toekomst wilde brengen. Zijn ouders hebben zijn werk proberen voort te zetten omdat zelfs de dood van Timo iets goeds voor hen moest opleveren. Het resultaat is te zien in Shah Mansoor in de vorm van een meisjesschool waarvan onlangs de opening is geweest. De school draagt de naam van Timo. Ook

Deploy

Still waiting for simplicity?

Network complexity is the number one reason why the network needs transformation. Increased demand has led to the costly, quick fix of adding more boxes instead of solving the problem.

At Juniper Networks, we take a different stance. The companies that succeed in the next decade will be the companies who build their business on a new way of doing things - on a very new kind of network.

A network that embraces automation, simplicity and security.

Learn more at thenewnetworkishere.com/simplicity

in TK blijft hij dus zichtbaar bijdragen aan de toekomst. Met de woorden van zijn vader: "Timo had onze actie mooi gevonden".

Drie jaar geleden was ook het moment dat het in Chora "er op of er onder" was. Ccie 13 moest vol aan de bak. Na weken van opbouwende spanning en gevechten werd er al drie dagen op leven en dood gevechten tegen een numeriek veel grotere vijand. Iedereen moest bijspringen, Sm Jos Leunissen door te steunen bij het 81 mm mortier. Na bijtrekken van andere ehdn van 42 BLJ en de ANA, ANP werd de tegenaanval ingezet. Resultaat: Chora is behouden maar wel tegen een hoge prijs in de vorm van in het strijdgevoel gesneuveld burgers. Maar ook een prijs die Jos Leunissen heet. Tijdens de slag om Chora is hij op de ochtend van de 18e juni gesneuveld door de ontploffing van een mortier. Gesneuveld om zijn maten te steunen, om een tegenstander zonder gezicht af te weren, voor een betere toekomst.

In de afgelopen jaren is er veel veranderd. Chora is bijv. een gebied dat zich echt in de goede richting heeft ontwikkeld. Maar ook nu is er nog steeds een tegenstander zonder gezicht. Een tegenstander die de bevolking onder druk zet en die eigenlijk alleen maar terug wil naar het verleden. Een tegenstander die vaak kiest voor gebruik van IEDs. De BG kiest ervoor om daar te zijn waar de bevolking is. Gevolg is een bewust risico dat niet altijd is uit te bannen. Jeroen Houweling, Marc Harders en Luc Janzen hebben de hoogste prijs betaald.

Kazernekwartier Venlo

Eind dit jaar valt het definitieve besluit over de toekomst van het 22 hectare grote terrein van de voormalige Frederik Hendrikkazerne in Venlo. Op het terrein moet in 2013 onder meer het nieuwe, multifunctionele VVV-stadion verrijzen. Het Kazernekwartier moet het visitekaartje van de stad Venlo en regio worden.

Indiëgangsters in kaart gebracht

Afgelopen jaar werd aan de Diergaardestraat in Maria Hoop een monument onthuld ter nagedachtenis aan de 3 gesneuveld Indiëgangsters uit Maria Hoop. Op 29 mei werd een boek gepresenteerd "Als het Vaderland roept", met daarin de lotgevallen van de 246 militairen uit de gemeente Echt-Susteren die bij de strijd in Indonesië waren betrokken. Het boek is te koop bij boekhandel Bruna in Echt.

Koninklijke Onderscheidingen

Bij gelegenheid van Koninginnedag 2010 werden de volgende regiments-

genoten Koninklijk onderscheiden (voor zover bekend bij de redactie):

Generaal-Majoor **M.C. de Kruif**, Commandeur in de Orde van Oranje Nassau met de zwaarden, geplaatst bij het Kabi-

net Bevelhebber der Landstrijdkrachten. Voorgedragen door het Ministerie van Defensie.

Majoor bd **W.M.J. Pijpers**, lid in de Orde van Oranje Nassau. Secretaris-penningmeester van de Stichting Regiment Limburgse Jagers. Voorgedragen door de Stichting Limburgs Schutterstijdschrift wegens langdurig hoofdredacteurschap en schrijver van tal van publicaties op militair vlak en het Limburgse Schutterswezen.

André Becking, lid in de orde van Oranje Nassau. Ontving de Koninklijke Onderscheiding wegens zijn verdienste in de Wierdense samenleving. André diende als dienstplichtig soldaat boordschutter bij 42 BLJ in de periode maart 1966 tot en met september 1976.

Nieuws van de Stichting RLJ

Bijdrage 2010

Wij danken alle donateurs voor hun bijdrage voor het jaar 2010. Mocht U vergeten zijn om Uw bijdrage aan ons over te maken, zo kunt U deze storten op bankrekeningnummer 1423.59.696 ten name van Stichting Regiment Limburgse Jagers te Melick. Vergeet niet om Uw volledige adresgegevens te vermelden. In september zal ons adressenbestand opgeschoond worden. Diegene die de bijdrage 2010 dan niet voldaan heeft, zal uit het adressenbestand verwijderd worden.

Nieuwsbrief

Via onze website geeft de SRLJ regelmatig een Nieuwsbrief uit. Om alle Limburgse Jagers te kunnen bereiken is het daarom nodig dat onze website-redactie beschikt over Uw actuele emailadres. Mocht u de gratis Nieuwsbrief nog niet ontvangen, stuur dan uw emailadres naar de website-redactie. Dat geldt ook wanneer U verhuist. Het allerlaatste nieuws over het Regiment Limburgse Jagers vindt U op www.limburgsejagers.nl

De SRLJ biedt te koop aan

Op onze website www.limburgsejagers.nl vindt U onder De Stichting biedt te koop aan, alle artikelen die momenteel in voorraad zijn. Nieuw in het assortiment zijn de stropdassen, chokers en lavallieres (prijs per stuk € 12 inclusief verzendkosten). Bestellen kan rechtstreeks op secslj@limburgsejagers.nl onder gelijktijdige overmaking van het verschuldigde bedrag op rekeningnummer 1423.59.696 t.n.v. Stichting Regiment Limburgse Jagers te Melick.

De Limburgse Jager

Reeds eerder waren we genoodzaakt om De Limburgse Jager met vier pagina's uit te breiden. Dit is een goede ontwikkeling en was alleen maar mogelijk doordat we veel kopij ontvingen. Zoals U kunt zien telt dit nummer maar liefst 36 pagina's binnenwerk die van een goed en actueel gehalte zijn. Toch hebben we ook dit keer artikelen door moeten schuiven naar een latere uitgave. Laat U zich echter niet weerhouden en zendt Uw pennenvruchten en foto's naar de redactie van De Limburgse Jager.

3e Phaffdag

Op vrijdag 19 november organiseert de Stichting RLJ de 3e Phaffdag in de Van Hornekazerne te Weert. Als onderwerp is dit keer gekozen het Regiment Limburgse Jagers aan het begin van Wereldoorlog II. Tevens zal er die dag aandacht besteed worden aan de Canon van het Regiment Limburgse Jagers. Deze canon kan gezien worden als een geheel van teksten, foto's, beelden, gebeurtenissen, etc. en heeft de bedoeling om de mensen aan te geven wat zij eigenlijk zouden moeten weten van het Regiment Limburgse Jagers. De canon is dus in feite de richtsnoer van alle elementen die van belang zijn om doorgegeven te worden aan volgende generaties. Nadere gegevens omtrent de 3e Phaffdag zullen bekend gesteld worden in de uitnodigingsbrief.

Donateur, Vriend van de Stichting Limburgse Jagers worden?

Dat kan door jaarlijks een bedrag naar keuze (minimaal € 11) over te maken op bankrekeningnummer 1423.59.696 t.n.v. Stichting Regiment Limburgse Jagers te Melick (vergeet niet om Uw volledige adresgegevens te vermelden). Als donateur ondersteunt U Uw regiment en de activiteiten van de Stichting RLJ. De Stichting RLJ heeft diverse commissies die hun werkzaamheden verrichten t.b.v. het Regiment Limburgse Jagers in de meest ruime zin. De Stichting is bijvoorbeeld aanwezig bij vertrek en terugkeer van Limburgse Jagers bij uitzendingen, geeft aandacht aan gewonde collega's. Ook wordt stilgestaan bij het overlijden van collega's. De Commissie Monumenten zorgt voor het monument in de Van Hornekazerne, tevens heeft deze commissie vastgelegd op welke monumenten Limburgse Jagers worden herdacht. Jaarlijks wordt acte de présènce gegeven bij Dodenherdenkingen. Onze Commissie Oude en Jonge Veteranen is onderdeel van het Veteranenplatform en richt zich vooral op de veteranen van ons regiment. Het ondersteunen van reünies wordt mede als een taak van deze commissie gezien. Actueel nieuws wordt gepubliceerd op de website www.limburgsejagers.nl Verder geeft de Stichting twee maal per jaar het periodiek De Limburgse Jager uit en verzorgt ze publicaties m.b.t. het

Regiment Limburgse Jagers. De jongste activiteit van de Stichting is de jaarlijkse organisatie van de Phaffdag.

Regimentsagenda 2010

19 november 2010:

3e Phaffdag in de Van Hornekazerne te Weert. Uitnodiging volgt.

21 januari 2011:

Diner de Corps voor officieren van het Regiment Limburgse Jagers.

Colofon

"De Limburgse Jager"

is een uitgave van de Stichting Regiment Limburgse Jagers en 42 Painbat Limburgse jagers
ISSN 1567-4320

Jaargang 2010-1

Redactie:

N.C.S.Vroom
W.M.J. Pijpers

Grafische vormgeving:

TMdesign, Sempelveld

Druk:

Drukkerij Paesen, Opglabbeek (B)

Advertentiewerving:

John J. Akkerman, 06-53569550

Redactieadres:

Volderstraat 103,
6231 LB Meerssen
Tel. 043 - 3649639
E-mail: vroom@home.nl

Vriend van het Regiment:

Ondersteun de uitgave van dit magazine, website, reünieorganisaties, LJ-veteranen, monumenten, historische verzameling door donateur te worden van de Stichting Regiment Limburgse Jagers. Uw donatie (richtbedrag € 11 per jaar) te storten op banknummer 1423.59.696 t.n.v. Stichting Regiment Limburgse Jagers te Melick.

PRODUCTS

The Elvanti metal detection equipment is currently the most advanced of its type and the ideal solution for almost any security requirement.

HAND-HELD METAL DETECTOR

WALK THROUGH METAL DETECTOR

- One switch operation turn it on and begin using it.
- Ultimate sensitivity.
- Does not require adjustments.
- Rugged, high-impact ABS case with reinforced coil compartment.
- Detects medium sized pistol from 9"; large knife from 6"; razor blade and box cutter from 3"; foil-wrapped drugs and tiny jewelry from 1".
- Large 10" scan surface for quick, thorough scanning.
- No tools required to change 9V battery.
- Sharp audible alarm and bright red LED light indicates the detection of metal.
- Momentary push button temporarily eliminates detection of nearby ambient metal such as rebar, metal walls, etc.

- 18 Distinct detection zones.
- High adjustable sensitivity.
- Audible alarm and Visual LED lights signal when a target has been detected.
- LCD Display, alarm lights, LED bar graphs and control touchpads are integrated into the overhead compartment.
- Counter tracks the number that have passed through the detector, the number of alarms.
- Maintains all settings even when disconnected from power.
- Gate is adjustable. In the highest volume, even the smallest of metal items can be detected and indicated.
- Harmless to heartbeat implement in human body, magnetic software, tapes and video recording tapes.

TRAINING

Elvanti Training

Elvanti security products Holland is the only manufacturer to offer an advanced training course in metal detection checkpoint screening. Call now and learn from a team of metal detection experts.

+ 31 (0) 10 - 8 91 73 13

Elvanti
SECURITY PRODUCTS
HOLLAND

GULPENER

ANNO 1825 LIMBURGS BIER

**'T ZIT 'M IN
ONZE LIMBURGSE
AARD(E)**

Bij GULPENER BROUWEN WIJ ÉCHT LIMBURGS BIER VAN MILIEUBEWUST GETEELDE LIMBURGSE GRONDSTOFFEN ZOALS ZOMERGERST, TARWE, SPELT ÉN NATUURLIJK HOP. VERDER GEBRUIKEN WE HET PUURSTE WATER UIT EIGEN BRONNEN.

DÓÓR LIMBURGERS, VÓÓR LIMBURGERS (... EN NATUURLIJK OOK VOOR DE REST VAN NEDERLAND).

OP DE TOEKOMST!